

□□□□□□□□□□இலக்கியங்கள் பண்ண வழிபாட்டின் பலவற்றோ தகவல்களனை விட்டுச் சன்னோள் ளது. பண்ணே உலகத்தனை படதைத் தவள் என்ற கருத்தையும் வளையப் பதுத்தியுள்ளது. "மோடும்" என்பது வயிறு என்று பொருள். எல்லோரையும் பற்ற வயிறு என்ற பொருளில் தாயத் தயெவம் மோடி என்றழைக்கப்பட்டாள்31 (பெரும் பாணாற்றுப் படை நச்சினார்க்கினியர் உரை - 458), மடேடநே தரிவனை (இராவண காண்டம் - 106), பெருமோட்டும் கிழதன் (தனிப்பாடல்), பெருமோட்டாள் (தகடபர யாத்திரை)22 என்ற பண்ண தயெவங்கள் ஆண் உறவின்றி கன்னியாகவே உலகத்தனை படதைத் தாள் என்ற கருத்து, பண்ண தயெவ வழிபாட்டின் மடிலம், பண்ண; தலைமையின் முக்கியத்துவத்தைப் பறசாற்றுக்கின்றது. இதனையே தாயுமானவர்,

"அகிலாண்ட கோபினன் அன்னையே பின்னையும் கன்னியனெ மறபைசேமம்..."22

- என்ற பாடலும் சரி, திருவாரூர் புராணம் "உலக முழுதீன்ற பெருங்கன்னி..."22 என்ற வரிகளும் சரி, "யமுனை, கங்கை, சரஸ்வதி, காவரீ போன்ற பண்ணினின் பெயரிலான ஆறுகளும் சரி, கடல்கொள் சலேவி (அகநானு-370) காணமர் சலேவி (அகநானு-345) காடமர் சலேவி (மணிமகேலை-6.53, 18.115) நீர் நிலக் கடவாள்.134 இதுபோன்ற பல பண்ண தயெவ வழிபாடுகள் இலக்கியச் சான்றாக எம்முன் எஞ்சிக் கிடக்கின்றது. காட்டை அடிப்படையாகக் கொண்டு "காட்காள், காணமர் சலேவி, காட்கிழாள், காடமர் சலேவி"31 போன்ற பண்ண தயெவங்களனை மக்கள் வழிபட்டனர். இங்கு காட்டின் சிழிப்பை, காடமர் சலேவி என்று பண்ணினின் இளமைச் சிழிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு, பண்ண தயெவமாக வழிபட்டனர். இதனை மாற்றிய ஆணாதிகம், பண்ண தயெவங்களனை ஆண் தயெவத்துக்கு அடிமைப்படுத்துவது அவசியமாகியது.

இந்துமதம் உயிரின் தோற்றத்தை "ஜீவாத்மா, அழியாத ஒன்று, கட்டுவிட்டுப் பாய்வது ஆத்மா, அதனால் மனிதர்கள் பிறக்கின்றனர்"23 என்று விளக்கிச் சொல்லுகின்றது. இந்தியமதம் சார்ந்த தத்துவவியலில் உலகம் தோன்றியது பற்றி பால் சார்ந்து இரூ

விளக்கங்கள் இருக்கின்றது. உலகை ஜகன் மாதா பெற்று எடுத்துத்ததாகவும், பிரமன் படதைத்ததாகவும் உள்ள புவனவையுள் பண்ணவழிச் சமிகம், ஆண் வழிச் சமிகத்தின் இருவறோபட்டபடபைபுபற்றிய விளக்கங்கள் ஆகும்; பார்ப்பனிய இந்து ஆதிக்கம் ஆண் வழிப்பட்டபோக்கில் பிரமனையும், சிறு வழிபாடுகள் தாய் வழிப்பட்டபோக்கில் ஜகன் மாதாவையும் குறிப்பிடுவதும், இன்று அவை ஆண் வழிப்பட்ட ஒற்றைப் போக்கில் மாறிச் சிலைவதையும் நாம் காணமுடியும்.

உலகில் எந்த மதம் என்றாலும் விதிவிலக்கின்றி பண்ணை ஆணுக்குக் கீழ் நிலையில் வளைபததைத் தவிரக்கவில்லை. மதங்களும், அதன்கோட்பாடுகளும் தனியுடமை சமிகத்தின் பின்னால் உருவாக்கப்பட்டதால், ஒட்டுண்ணிகள் மதத்தைவதைத்து வாழ இருக்கும் சமுதாயத்தைப் பிரதிபலிக்கவேண்டியிருந்தது. எதுவெல்லாம் எதார்த்தமாகச் சமுதாயத்தின் போக்காக இருந்ததோ, அதை எல்லாம் அதன் பிளவுகளில் நியாயப்படுத்த மதம் பின்நிற்கவில்லை. இதில் தமது நலனையடைய சீர்திருத்தத்தைத் தான் மதங்கள் செய்தன. இருந்த மனிதப் பிளவுகளைப் பண்பாட்டுக் கலாச்சாரரீதியில் இறுக்கி அதைக் கடவுளின் பெயரில் மனிதமீளையில் அறையும் வலைகளை மதம் வெற்றிகரமாகச் செய்து முடித்தது.

மனிதப் பிளவுகள் மனிதத்தான் பத்தின் ஆதமா ஆகியது. இதனால் மனிதனின் அச்சம், கண்ணீர், இயலாமலை, துயரங்களை வடிகால் இட்டு வளர்த்துத் தடுத்த மதமும், மதக் கோட்பாடுகளும் மனிதப் பிளவுகளைப் புறநிலையாக இட்டுக் காட்டின. இந்த வகையில் பண்ணை தாழ்ந்த நிலையை நியாயப்படுத்தின. இந்த வளர்ச்சி என்பது சமிகமயமாகியபோது அக்காலத்திய இலக்கியங்கள் அனதைதிலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. இது இருந்த ஆணாதிக் கச்சமிகத்தைச் சட்டநெறி ஒழுங்குக்குள் நியாயப்படுத்தி, ஒழுக்கமாகப் புகட்டப்பட்டது. இதமீறாவது மதக்குற்றமாகக் கடவுளின் பெயரில் அடக்குமுறைகள் பரிசாக வழங்கப்பட்டது. மத ஆதிக்கம் மீலம் நீடித்த சட்ட ஒழுங்குகள் பண்ணை வீட்டு ஜனெமங்களாக, வளர்ப்பு நாய்களாக வாலாட்டக்கற்றுக்கொடுத்தது. இருந்தும் வீட்டு அதிகாரத்தையும் இழந்த பண்பாலியலை வழங்கும் ஒரு இயந்திரமாக, குழந்தையை வளரக்கும் இயந்திரமாக, ஆணுக்குச் சவேசையையும் வலைகை காரியாக மதங்கள் புகழ்ந்து பண்ணை இழிவடைபுகழ்ச்சிக் குரியதாக மாற்றின. இதில் எந்த மதமும் விதிவிலக்கை வழங்கி விடவில்லை.

பண்ணவழிச் சமிகத்தில் இருந்து ஆண்வழிச் சமிகத்தை உருவாக்கியபோது, பண்ணவழிக் கடவுள்களுக்குக் கட்டாயமான திருமணத்தை ஆண் தயைவங்களுக்குப் பார்ப்பனர்கள் செய்தனர். அதநேரேம பலமக்கள் கட்டடத்தில் இருந்த ஆண் தயைவங்களை ஒரு ஆண் தயைவமாகக் காட்டி, அவற்றுக்குப் பல பெயர்களைக் கொடுத்தனர். பல தயைவங்களை ஒருதாரக் குடும்ப அமைப்பின் வடிவில்

உறவினராக் கினர் . இதுதான் இன்று உருவாகியுள்ள இந்துமதக் குடும்பத்தின் வடிவமாகும் . இந்துக் குடும்பத்தில் பணை தயெ வங்கள் தமது கடந்தகால மனை மயை இழந்தன . இன்றும் இந்துயாவில் சில பாகங்களில் இந்துப் பணை தயெ வ வழிபாட்டில் சில தவேதகைள் எஞ்சியுள்ளனர் . "பிலிமாக் கா, புதுபுடிக் கி, தார்சி, டோய், கொல்ல, கடாபா, கங்காதிகாரா, ஓக் காலு, காங்கா, வறந்தி, வறல்லிகர், ஓக் கலிகா, வறெலவ, வறொலயொ, இடிகா"11 பனை தவேதகைள் , இந்துப் பார்ப்பன ஒருதார மணத்துக்குள் சிக்கிக் கொள்ளவில்லை . இன்றும் அவை, "பச்சவைவாழி அம்மன் , அங்காளம்மன் , பொறையாத் தா, பொன்னியம்மன் , கங்கையம்மன் , பிடாரி, குடிதாங்கி அம்மன் , திரெளபதி அம்மன் , கீ ப்பாஞ்ச அம்மன்"28 பனை பணை தயெ வங்களாகக் கிராமப்புறத்தில் எஞ்சிக் கிடக்கின்றனர் .

இந்து சமயத்தில் பரமபாலும் எல்லாப் பணை தயெ வங்களும் சூதந்திரமான வள்ளுவரே மக்கள் கட்டத்தின் பணை வழிக் கடவுளாக இருந்தவர்களே . ஆணாதிக் கம் பணை களுக்கு மலே திணித்த கட்டாயத் திருமணத் தயைக் கடவுள்க்கும் பொதுவாக் கினர் . பார்ப்பனர்கள் தமது ஆண் வழிக் கடவுள் மற்றும் , உருவான ஆணாதிக் கக் கடவுள்களாகக் கட்டாயமான திருமணம் மற்றும் உறவு வழியடாக் இந்து மதத்தை ஆணாதிக் க ஒருதார மணவடிவில் உருவாக் கினர் . அதனேரேம் திருமணம் புரியாத பணை கடவுள்களை மனோசமான தயெ வங்களாகக் காட்டி மாற்றியதுடன் , அவகைகைக் கிராமப்புற எல்லகைக் கு ஆணாதிக் கச் சமிக் கம் துரத்தியடித்தது . அதனேரேம் கிராமப்புறத் தயெ வங்கள் ஆண் பாதுகாப்பை உள்ளடக்கியதாக் கி, ஆணாதிக் கச் சமிக் கத்தில் பணை தயெ வங்களை அடிமையாக் கினர் .

அனைவருக்கும் திரிந்த உதாரணம் ஒன்றைப் பார்ப்போம் ; சிவபரமான் உமாதவேயாராக் கிடயைல் நடந்த வாக் குவாதத்ததைத் தொடர்ந்து அதில் முடிவின்றி நீ பித்ததால் , நாட்டியத்தை ஆட்கின்றனர் . நாட்டியத்தைச் சிவபரமான் தொடர் முடியாததால் திடீ ரென ஒருகாலபை பிமியிலும் மறுகாலவை விண்ணிலும் வதைத்து ஆட்கின்றார் . இதில்தான் உமாதவேயார் காலதைத் திக் கி வதைத்து ஆட்வது, பண்ணின் ஒழுக் கமல்ல என பதால் தோற்கின்றார் . இங்கு ஏன் உமாதவேயார் காலதைத் திக் கிவதைத்து ஆடமுடியாது என்ற களே விக் கு, ஆணாதிக் க அமைப்பு பண்ணின் மீ தான் ஒழுக் கக் கோவையால் கட்டப்படுத்துகின்றது . ஏன் சிவபரமான் போட்டியிகைக் குழப்பி, அத்தமீ நிக் காலமைலே நோக்கி வதைத்து, அடுத்த கட்டத்தை நோக்கி நகர்கின்றார் . இது அதர்மமான நடத்தயைல் லவா? . ஒரே நிலையில் உமாதவேயாரோடு போட்டியிட் டு வல்ல முடியாத நிலையில் தானே, அடுத்த கட்டத்தைச் சிவபரமான் தொடங்குகின்றார் . வன்றது உமாதவேயார் அல்லவா! . ஆணாதிக் க ஒழுக் கத்ததை அடிப்படையாகக் கொண்டு அல்லவா, சிவபரமானின் வறெறி ஏறக் கப் படுகின்றது . ஆனால் , ஆணாதிக் க அமைப்பு உமாதவேயார் வறெறியை மறுக்கின்றது . ஆணாதிக் க அமைப்பில் தோற்ற உமாதவேயாரின் ஆணவத்ததை அடக்க, சிவன் பிலகைம் சன்றோ வாழ் சாபம் இட்கின்றார் . அப்போதும் உமாதவேயாரின் துணையாக் மருகன் (மகன்) அனுப்பப் படுகின்றான் .

பெண் ஆணுக்கு அடங்கி பாதுகாப்புப் பெற்று வாழமுடியாமலே ஓழிய, சூதந் திரமாக வாழும் உயிரல்ல எனப் பதைத்தான், ஆணாதிக்கக் கதையை தனது சமீப இரூப்பை நோக்கி புனைந்து காட்டுகின்றது.

ஆண் லிங்க வழிபாடுகள் எல்லாம் இதில் இரூந்து உருவாகின்றது. உமாதவேயாரின் பெண் உறூப்பில் தாங்கி நிற்கும் லிங்கத்தையே நோக்கிய வழிபாடு எல்லாம் பெண்ணை அடிமைப்படுத்தி, ஆணைத் தாங்கி வாழ வேண்டுகின்றது. இந்தியாவில் சில இடத்தில் காணப்படும் "கூபிதாங்கி அம்மன்" 28 பெண் உறூப்பால் ஆனவை. இது பெண் வழிபாட்டின் எச்சமாக இரூக்கின்றது. இன்று அப்பெண் உறூப்பைப் பாவாடகைட்டி மறக்கின்ற போதே, ஆணாதிக்கப் பண்பாட்டின் வளிபாடாகின்றது. பின் அதற்கு ஆண் தயை வக்கண காணிப்பு என்று தொடரும் நடத்தகைகள் எல்லாம், எப்படி ஆணாதிக்க மதமாகக் கடவுள்கள் சமுதாயத்தையொட்டி மாறிவந்ததகைக் காட்டுகின்றது.

இந்து சமயத்தின் ஆதாரமான ரிக் வேதத்தில் பெண்ணைக் குறித்த ஆணாதிக்கம் "பிரகஸ்பதி உன்னை எனக்காகக் கொடுத்துரூக்கின்றான்; நீ, நான் ஆகின்ற கணவனோடுச் சரேந்து சந்தானவாதியாக இரூப்பாய். ஒரு நூறு சம்பகோகத்தின் ஆயுளை அனுபவித்துக் கொண்டு என்னுடைய அடிமையாக இரூப்பாய்" 10 என்று பெண்ணின் அடிமைத்தனத்தையே ரிக் வேதம் பறசாற்றுகின்றது. இந்து மதத்தின் அடிப்படையில் அதன் பின்னால் உள்ளோரின் கோட்பாடுகள் இவையே. மலேமம் "திரும்பித் திரும்பிப் பெண் கணவனின் வீட்டிற்குச் செல்ல வேண்டியவள்" 10 என ரிக் வேதம் கஹுகின்றது. பெண் வழிச் சமீகத்தையே மறூத்து ஆண் வழிச் சமீகத்தையே மதம் மஹம் இரூக்கும் ரிக் வேதம், தாய் வழி வீட்டில் இரூந்து பெண்ணை அகற்றுவதகைக் காட்டுகின்றது. இங்கு இந்த உபதசேஷ்கள் பெண்ணின் அடிமைத்தனத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தகைச் சூட்டிக் காட்டுகின்றது. இந்த ரிக் வேதம் கி.மு 1200 ஆண்டுகளில் உருவாக் கப்பட்டது, கி.மு 600 களில் புதுப்பிக் கப்பட்ட நிலையில் பெண் வழிச் சமீகம் ஆணாதிக்கச் சமீகமாக வளர்ச்சி பெற்ற போராட்டத்தையே இந்த ரிக் வேதச் சூலகோகங்கள் எமக்குக் காட்டுகின்றன.

பார்ப்பனிய இந்து மதம் ஆணாதிக்கத் தனிச்சொத்துரிமையை அமைப்பு சாரந்து, கடவுளை அடைய உருவாக் கிய தானங்களில் பெண்ணும் உள்ளடங்கியிருந்தாள். பத்து வகையான தானங்களை சத்திரியர்கள், வசியர்கள், சபுத்திரர்கள் கொடுப்பதன் மஹம் மகோட்சத்தகை, புண்ணியத்தகை, பண்பாட்டைப் பேணமுடியும் என்று கஹி மப்பூராணம் கஹுகின்றது. "1. துங்கம், 2. குதிரை, 3. திலா, 4. நாகம், 5. அடிமைப் பெண், 6. இரதம், 7. நிலம், 8. வீட்டு, 9. மகள், 10. பசு" 27 என்று கஹி ரூவதில், மகளும், அடிமைப் பெண்ணும்

Written by பி.இரயாகரன்

ஆணாதிக் கத் தவேயை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்துப் பார்ப்பனியம் தானமாக கியது. இது நடமைமுறையில் அமலில் இருந்ததற்கு நாயன்மார் வரலாறுகளும், இந்துப் புராணங்களும் நிறையவே ஆதாரங்களதைத் தருகின்றது. இன்றைய சடங்குகள் அதன் தொடர்ச்சியாக இருப்பது வேடிக் கையான நிகழ்ச்சிகள் அல்ல. திருமணத்தில் "கன்னிகாதானம்" கட்ட பார்ப்பனர்களின் உரிமை வழியாகத் தொடரும் ஒரு சடங்குதான்.

பெண்ணை அடிமையாகவே இந்து மதம் கருதுகின்றது. "உயர் சாதிப் பெண் கணவனிடம் நன்றியுள்ளவளாக இல்லாதிருந்தால் அவள் நாய்களால் விழுங்கப்பட வேண்டியவள் (நாய்க்கு உணவாகக் கப்படுபவள்). அவளைச் சோரம் இழைத்தவன் காய்ச்சிய இரும்புகுக் கட்பிலில் கிடத்திக் கொல்லவேண்டும்"27 என்ற மனுநீதி 374, 375 குறிப்பிடுகின்றது. அதனேரேமீதும் சாதிப் பெண்ணைக் குறித்து மனுநீதி (11-178 இல்) "ஒரு பிராமணன் காம இச்சை சீர்திரப் பெண்ணோடு உறவு கொள்ளலாம். ஆனால், அதன் விளைவாக குழந்தை பிறந்துவிட்டால் அத்தகைய குழந்தை உயிரோடு இருந்தாலும் பிணம் போன்றதே" அத்துடன் அக்குழந்தை தந்தையின் சாதிக் கு ஏழு தலமைற்கைக்குப் பின் உயர்த்தப்பட முடியும் என்ற மோசடியுடன் கட்டிய சதி நிர்வாணமாகின்றது. இங்குச் சீர்திரப் பெண்களின் அடிமைத்தனம், வபைபாட்டித்தனம், இணங்கிப் போகும் அடிமைத்தனத்தை இந்துமதம் ஆணாதிக் கம் சார்ந்து சமீகப் பெண்பாக கியது. இந்து மதம் பெண்கள் மலே குறிப்பிட்ட சில வன்முறைகளைக் கையாண்டது.

தவேதாசி பிரதா என்ற சடங்கின் மீலம் கடவுள்குக் குப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து வபைபுதன் மீலம்;; கலோயில் விபச்சாரிகளை உருவாக்கியது.

சதிபிராரா என்ற சடங்கின் மீலம் கணவனின் சிதையில் பெண் ஏற வகைக் கப்பட்டாள். பெண் மறுத்தபோது பலாத்காரமாகத் தள்ளி எரியட்டினர்.

கங்கா பிரவர் என்ற சடங்கின் மீலம் குழந்தை இல்லாத பெண்கள் கங்கையில் நீராடியதுடன், மூதல் குழந்தையைக் கங்கை நீருக்குப் பலிகொடுத்தனர்.

நரவதா என்ற சடங்கின் மீலம் ஒரு குழந்தையின் நலனுக்காக, ஏழைக் குழந்தைகள் அல்லது அநாதைக் குழந்தைகளைப் பிடித்து வந்து தவேதகைக் குப் பலிகொடுத்தனர்.

கனய்வதா என்ற சடங்கில் இராஜபுத்திரர்கள் தமது பணைக் குழந்தைக்குத் திருமணம் செய்யும் போது, உறவினர்க்கு முன் மண்பியிட்டு வணங்கவேண்டும் என்பதால், இராஜபுத்திரர்கள் தமது பணைக் குழந்தைகளைக் கொன்றனர். இது போன்று காலத்தால் அழிந்தும், அழியாததுமான பல நூறு காட்டுமிராண்டிச் சடங்குகள், 2000 விரதங்கள், அது சார்ந்த தானங்கள் என நீண்டது, இந்துமதம் காட்டுமிராண்டித்தனமாக உள்ளது.

பெண்ணின் நிலைபற்றி, "சிவனும் சூரியனும் உன்னுடைய கரங்களைப் பிடித்திருக்கின்றனர். அதனால் நீ தரம்பரவமாக என் மனைவியாய் இருக்கின்றாய். நான் உன் கணவனாகவும் இருக்கின்றேன்;"¹⁰ என்பதன் மூலம் மதத்தின் பெயரில் இந்து மதம் பெண்ணை இழிவுக்குள்ளாக்குகின்றது. பெண் ஆணின் கரத்தைப் பிடித்திருக்கவில்லை, ஆணே பிடித்திருப்பதன் மூலம் பெண் ஓடிவிடாது சிறைப்பிடிப்பதையே காட்டுகின்றது.

இன்று சிவசனையை முதல் இந்திய பாரதிய ஜனதா கட்சி ஈறாக இந்து மதச் சிவில் சட்டத்தை இந்து மக்கள் மீது திணித்து பாசிசக் காட்டுமிராண்டித்தனத்தை அமூல் செய்வது துடிகின்றனர். இந்த இந்துச் சட்டம் என்பது பாரப்பனியத்தின் ஆதாரமான மனுவின் சட்டமே. இந்த மனுவின் ஆணாதிகம் பெண்ணை அன்றில் இருந்து அடிமைப்படுத்துவதையும், இன்று இந்து இராஜஜியத்தில் பெண்ணையும் அவள் வளற்ற உரிமைகளையும் தாழ்த்தத் துடிகின்ற ஆணாதிகக் கோட்பாடுகளை மலேலே ஆராய்ந்துள்ளனே, பார்க்க.

பெண்கள் குறித்து இந்து சமயத்தின் பல்வற்று இலக்கியங்கள், வரலாறுகள், மத ஆவணங்கள் எப்படி அடிமைப்படுத்தி இழிவுபடுத்தின என்பதைத் தொடர்ந்து ஆராய்வோம்.

ரிக்வேதம் 8.3.17 இல், "பெண்கள் நிலையற்ற புத்திபடதைத் தவர்கள். அவர்கள் நம்பத்தகாதவர்கள்"³² என்ற கற்றின் பின் பெண்கள் பற்றிய ஆணாதிகத்தின் நிலை இன்றுவரை மாறிவிடவில்லை. பெண்கள் உறுதியற்றவர்கள், நரேமையற்றவர்கள் என்ற பழிப்புரை ஆணாதிகத்தின் அதிகாரத்திமிராகும். பெண்களைச் சமீகத்தில் இருந்து நசுக்க, அவர்கள் சமீக இயக்கத்தில் பங்குகொள்வதைத் தடுக்க இந்த நிபந்தனை அடிப்படையானதாகின்றது. பெண் பிடிப்படியாக ஆணாதிகக் கப்பண்பாட்டு வடிவமாக

மாற்றப்பட்டாள். தொடர்ந்து ரிக் வதேம் 10.95.10 இல், "பெண்கள் நட்பு நீடித்ததல்ல, அவர்கள் கழுவதைப் புவியின் தன்மையுடையவர்கள்" 32 என்ற கற்று பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்து வாழ முடியாத தனிமனித வாதங்களின் மையம் என்கிறது ரிக் வதேம். ஆண்களின் தனிச் சொத்துரிமையும், அதனால் ஏற்பட்ட தனிமையின் மையவாதத்தையும் திருப்பி பெண்கள் மீது அள்ளி வீசி விடுவதே இவ்வை. அத்துடன் கழுவதைப் புவி என்றதன் மூலம் ஆண்களைப் புவியாக உருவகமாக கியதன் மூலம் பெண்கள் இழிவுபடும் தப்புகின்றனர். பெண்களின் ஒன்று சேர்ந்த செயல் மற்றும் அவர்களின் போராட்டம் போன்றவற்றை மறுக்க, அதை நட்புக்குப் பங்கமானதன் குறியீடாகவும், அதனேரேம் அவை கழுவதைப் புவிக் கு ஒத்ததாகவும் காட்டிச் சிறுமனைப் படுத்திய ஆணாதிக்கத்தின் கொச்சைத்தனங்கள் தான் இவ்வை.

மலேமும் ரிக் வதேத்தில் 4.17.16 இல், "இந்திரன், நாம் விரும்பும் மனவிகளைக் கொடுப்பவன்," 5.31.3 இல், "இந்திரா! உன்னை விட மலேனவன் வேறு யாருமில்லை, ஏனெனில் மனவியில் லாதவருக்கு மனவிகளை - காதல் கிழத்திகளைத் தருகிறாய்" 32 என்று இந்திரன் என்ற பார்ப்பானை வணங்கும் இந்த விதியில் பெண் ஒரு பொருளாக ஆண் இனம் காண்பதைக் காட்டுகின்றது. இந்து மதத்தில் பெண்ணைக் குறித்துக் காட்டும் பொருள் பற்றிய மதிப்பீட்டைக் கு எதிரான போராட்டமின்றி பெண் விடுதலையை முடியாது. பொருட்களைப் பற்றி மனித மதிப்பீட்டை மாற்றாது, பெண் என்ற பொருளைப் பற்றிய மனிதச் செயற்பாட்டையும் மாற்ற முடியாது.

அத்துடன் இந்துச் சமீபத்திரம் பெண்ணை ஆணின் போகத்துக்குரிய படபைப்பாக இந்திரன் படதை தான் என்று கற்று வதன் மூலம் பெண் பாலியல் பண்டமாகின்றாள். அத்துடன் யுத்தங்களில் வன்றோ வரும் வீரன்க்குப் பெண்கள் பரிசளிக்கப்பட்டதுடன், பெண்கள் பலாத்காரமாக அவர்களின் குடும்பத்தில் இருந்த மற்றைய பொருட்களுடன் சேர்த்துச் சிறையாடப்பட்டாள். இதற்கு வதேங்களில் நிறையவே ஆதாரங்கள் உள்ளன. இங்கும் பெண் பண்டத்துடன் பண்டமாகக் கவரவும், கற்பழிக்கவும் இருந்த உரிமையை இந்து மதம் அங்கீகரித்தது. பெண் ஒரு உயிருள்ள மனுசி என்பதை மறுத்த இந்து ஆணாதிக்கம், பெண்களின் உணர்வுகளை என்றும் மதித்ததில்லை, மதிக்கப் போவதில்லை.

போர் வீரர்களின் வற்றியதைப் பறசாற்ற ரிக் வதேத்தில் 8.48.88 இல், "ஸ்திரீகள் அலங்காரம் செய்யப் பட்டு வற்றி வீரர்கள் தங்கியிருக்கும் முகாமுக்கு அழைத்துச் செல்லப் படுவார்கள்" 32 என்று கற்றும் போதே யுத்தத்தின் ஆர்வத்தை, கொடுமையை எமக்குக் காட்டுகின்றது. இன்று உலகு எங்கும் யுத்தத்தில் பெண்கள் சிறையாடப் படுவதும், யுத்தத்தின் முன்னும் பின்னும் பெண்களை ஆண்களுக்கு விநியோகிப்பதும் காணமுடிகின்றது. சிங்கள இனவெறி அரசு இனவாத இராணுவத்துக்கு எல்லைப் பற்ற பெண்களையும், ஏழைப் பெண்களையும் விபச்சார வாடகைக் கலிகளாக

மாற்றிப் பணிபுரியவதைத் ததை எல்லா எல்லைப் புறமும்
காட்டுகின்றது.

யுத்தத்தில் பணிகள் பகடகைக் காயாகவும், அவள் சிறையாடப்பட்டவரும் கட்டியநிலையில்
தான் யுத்தத்தை ஓடுக்கும் வரக்கூடக் கட்டியமகைகின்றது. பணிகள் யுத்தத்தில்
ஊக்கத்தைக் கொடுக்கக் கட்டிய பண்டமாகின்றனர். அதனேரேம் அப்பணிகளை
ஆக்கிரமிப்பாளன் கற்பழிக்கும் உரிமையை வறே சுவீகரித்துக் கொள்கின்றான்.
இதற்குப் பணிகள் எதிர்ப்புது என்பது சமீகத்துக்கு எதிரான குற்றமாகக்
காட்டப்பட்டது. பணிகளின் உணர்வுகள், உரிமைகளை ஓவ்வொரு யுத்த
ஆக்கிரமிப்பும் மலேமும் அடக்கியதாகவே வரலாறு காட்டுகின்றது. ஒவ்வொரு
விடூதலைப் போராட்டமும் பண்ணைச் சிலநேரத்தில் விடூவித்தும், சிலநேரத்தில்
மோசமான அடக்குமுறையையும் கட்டிகையாண்டுகள்து. விடூதலை என்பது அதன்
இலட்சியத்தின் வழியில் மக்களின் அணிதிரட்டலுக்கு உட்பட்டதாக
எல்லைப்படுத்தியது.

பணிகளை ஆண்களின் சொத்தாகக் கருதிய ஆணாதிக் கரிக் வதேம் அதை எப்படி
பணிகள் மீது அடக்கி ஆண்டதுடன், அதை நாட்டின் பாதுகாப்புடன்
உவமையாக்கினர் எனப் பார்ப்போம்;. ரிக் வதேம் 7.2.63 இல், "பொதுவான கணவன்
ஓர்வன் தன் காதல் கிழத்திகளை வதைத் திருப்பதுபோல், தான் கைப்பற்றிய
கோட்டகைகளைப் பத்திரமாக வதைத்துக் கொள்ள வணேடும்."32 இதேபோல் தர்மநீதி
என்ற நூலை எழுதிய யக் ஞவல் கியர் பணைப் பற்றிக் குறிப்பிடூவதைப் பார்ப்போம்.
"உடமைகளில் ஒன்றான பணிகளை மனிதன் கொள்ள வணேடும்;"32 "மீன்று
பொருட்களை அதாவது சிலை வத்தை, புஸ்தகங்கள், பணிகளை வறேொர்வன்
ஆதிக் கத்தில் விடூவகை காதே"32 என்று பண்ணை ஆணின் உடமையாகக் கி அதை
நியாயப்படுத்திய அடக்குமுறையைக் காட்டுகின்றது. பொருள், கல்வி, பணை வறேபாடூ
இன்றி சொத்தாக மதிப்பிடும் தனிச் சொத்துரிமை பண்ணை மனுசியாக மதித்ததில்லை.
பணை சிலைவங்களில் ஒன்றாக மாற்றியதையும், அவள் ஆணின் தனிச் சொத்துரிமையின்
ஓர் அங்கமாக இருக்க நிர்ப்பந்தத்தும், பண்ணை அடக்கி ஆளாகக் கட்டிய ஓர் வீட்டு
நாயாக வளர்க்க ஆணைக் கற்றுக் கொள்ளும் உரிமையை நியாயப்படுத்துவதே, இந்து
ஓழுக்கநூல்கள் மற்றும் மதநூல் விளக்கங்கள்.

இதமலேமும் ஆராய்வோம்;. பீஷ்மர், "வதே சாஸ்திரிகட்டளைப்படி புருஷர்கள்
தங்கள் மனைவிகளை, பரிவீகப் புண்ணியத்தினாலோ அல்லது தயெவச்
சங்கற்பத்தாலோ தானடந்தைப் பொருளாகவே கருத வணேடும்."32 ஆண் அடையும் தனிச்
சொத்துரிமையில் பணை ஓர் அங்கம் தான் என்பதைத் தனிச் சொத்துரிமை வளர்ந்து
வந்த காலத்தில் எடுத்தியம்பப்பட்டது. அததுடன் பண்ணைச் சமீகத்தின்
முன் மாதிரியான மரியாதைக் காரியவளாகக் கருதிய சமீகத்தை மாற்ற இவ்விதிகள்,

கொள்கைகள், விளக்கங்கள் அவசியமாகியுதலை வேறே இது நிறுவுகின்றது. சமுதாயம் இதற்குப் புறம்பான வழியில் இருந்து வந்ததையும், இதற்குப் புறம்பான போராட்டத்தையும் கொண்டிருந்த மனித வரலாற்றில் பண்ணீ தான அடக்கமுறையைப் புராணங்கள் மலம், மதம் மலம் அடக்கி ஆண்ட வரலாற்றை இவ்வகாட்டுகின்றன.

அத்துடன் பண்ணின் இடத்தை அடையாளம் காட்டிய மதக்கோட்பாட்டாளர்கள், அவளாகக் கான கடமையாக அபிமவலே, அதன் கடமை, சமீகத்தில் அவளின் நிலைபற்றி குறிப்பிடுவதைப் பார்ப்போம். அதர்வனவதேம் 14.1.52 இல், "மலேம அவள் (கணவனால) அவனுடைய போஷ்யா அல்லது அபிமகீழ்ப்பட்டவள் என்று அழகைக் கப்பட்டவள்." 32 "உபநிடதத்தில் மனிதனுக்கு இன்பத்தை அளிக்கவே, காமவடேகையைத் தணிக்கவே பண்கள் பிறந்திருக்கிறார்கள்." 32 "மனிதன் தனக்கு உதவிக் காக நீண்டநாள்கஷ்டப்பட்டான். கடசியாகத் தன்னுடைய இச்சகைகளைப் பரித்திசெய்யக்கூடிய, தனக்கு எல்லா இன்பத்தையும் தரக்கூடிய ஒன்றை மனவை என்ற உருவத்தில் பெற்றான்." 32 பண்போகத்தின் இடமாகவும், மனிதனுக்குப் படகைக் கப்பட்ட பொருளாகவும் கருதும் பார்ப்பனிய இந்து தர்மம் பண்ணை மனுசியாகவே மதிக் கவில்லை. ஆணின் உதவியாளாகப் பண்ணை நிலைநிறுத்தி, ஆணின் கஷ்டத்தைப் போக்கும் ஒன்றாகவே மனவை உருவத்தில் ஆண்பெற்றான் என்ற விளக்கம் ஆணின் மனையைப் போற்றிப் பண்ணைச் சிறுமடைபுத்துகின்றது. ஏதோ ஆண்தான் சமீகத்தகைக் கட்டியதைத் ததாகவும், பண்பு அதற்கு இடையில் வந்து உதவியதாகவும் கருவதன் மலம் பண்ணின் உழைப்புமற்றும் கண்டுகூப்பிப்பை மறுப்பதில் தான் ஆணாதிக் கம் தனது கிருக்குத் தனத்தை நிறுவியது. பண்ணை அபிமையாக விளக்கிய அதநேரம், கழந்தை பெறும் இயந்திரமாக, அதிகாரப்பர்வ மனவையின் வலையைக் காரியாக, அதிகாரப்பர்வமற்ற மனவையாகக் கப்பட்டாள். ஆணின் காமத்தைத் தணிக்கும் ஒரு ஊடகமாகவே கருதிய இந்துப் பார்ப்பனியம் பண்ணின் காமத்தை இட்டும், அவர்களின் உணர்ச்சியையிட்டும் கவலைப்படவில்லை. மாறாகப் பண்ணின் காம உணர்ச்சியை மறுத்துப் பண்ணை மனரீதியாக மனநோயாளியாக கினர். இந்த மனநோயாளர்களின் அத்துமீறல்களைத் தடுக்க பண்ணீ தான இரும்புப் பிடியிலான ஆணாதிக் க ஒழுக்கம், சட்டம் பண்ணைக் காதறியது. அத்துடன் பண்ணைக் கொச்சைபுத்தியது. அதைப் பார்ப்போம்.

மகாபாரதம் அனுஷானம் 28,12,25,29 இல், "பண்ணையப் பிறப்பதை விட கெட்டபிறப்பு வேறே எதுவுமில்லை. - எல்லா கடுகளுக்கும் வரே பண்களே! - எவ்வளவு விறகினாலும் நெருப்பு திருப்தி அடவைதில்லை. ஆறுகள் கொண்டுவரும் எந்த அளவு நீரினாலும் கடலுக்கு ஆசை தீருவதில்லை. எவ்வளவு பிராணிகளைக் கொன்றாலும் கொலகாரன் சமாதானம் அடவைதில்லை. இதுபோல் பண்கள் எவ்வளவு ஆண்களாலும் திருப்தியடைந்து விடமாட்டார்கள். - நாசகாலன், ஊழிக் காற்று, பாதாளக் கடவாளாகிய எமன், இடவிடாமல் நெருப்பைக் கக்குகின்ற அக்கினி, ஊற்றுவாய், சவரக்கத்தியின் கரிமலை, கொடிய விஷம், பாம்புகள், நெருப்பு ஆகியவைகள் ஒன்று சேர்ந்தால் எத்தனை கெட்ட விளைவிக் கக் கூடியதாகுமோ அத்தன்மை உடையவர்கள்

பெண்கள் "32 என்ற மகாபாரதம் பெண்கள் பற்றிக் கற்றுக்கின்றது.

பெண்களின் பிறப்பை ஒரு கவேலமான படபைப்பாகக் காட்டும் ஆணாதிக் கம் சமீகத்தின் அனைத்துக் கட்டுகளுக்கும் பெண்ணைக் குற்றம் சாட்டுகின்றது. தனிச் சொத்துரிமை வடிவில் மனிதர்களின் வாழ்க்கையைத் தனிமனிதர்களின் நலனில் இருந்து சிலருக்காக மாற்றியபோதுதான் ஆணாதிக் கம் சமீகத்தின் கட்டுகளுக்கான மலமாகியது. பெண்களின் தாய் வழி உரிமையைத் தனிச் சொத்துரிமையின் வளர்ச்சியில் பிப்பியாகப் பறித்தெடுத்த ஆணாதிக் கம், பெண்ணை இழிநிலைக்குத் தள்ளியதுடன், அதை நிரந்தரமாகப் பெண்ணின் பிறப்பு முதல் அனைத்தையும் கவேலப்படுத்தியுள்ளது. பெண்களின் பாலியல் தவேயைப் பரத்திச் செய்வாத ஆணாதிக் கத்தின் சூயத்திருப்பி போக்கால், பெண் அதிர்வுற்று அத்துமீறி பாலியல் பித்தியை அடைய முயல்வதை ஆணாதிக் கம் கொடூரமான வகையில் இழிவுபடுத்தப் பின் நிற்கவில்லை.

அத்துடன் பலதாரமணத்தில் பெண்ணுக்கு இருந்த பாலியல் உரிமையைக் கட்டுப்படுத்த, பெண்ணின் பாலியல் உரிமையை ஒருதாரமணத்தில் நிலைநிறுத்த, பெண்ணின் பாலியல் நாட்டத்தை இழிவுபடுத்துகின்றது. ஆண்களின் அடங்காத பாலியல் வடேகை, ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற கட்டும் ப எல்லையின் அத்துமீறும் ஆண் பலதாரமணத்தில் இருந்தபடியே, ஒருதாரமணத்தைக் கடப்பிடிக் கமறுப்பதாகப் பெண்கள் மீது குற்றம் சாட்டிக் கவேலப்படுத்துகின்றனர். அத்துடன் பெண்கள் பற்றி எவ்வளவு கவேலமாக உவமப்படுத்தித் திட்டமுடியாமலோ அந்தளவுக்கு ஆணாதிக் கம் பெண்ணை இழிவுசெய்கின்றது. மகாபாரதம் போன்ற இதிகாசக் கற்பனையைக் கதைகள் மலம் பெண்களை இழிவுபடுத்தும் பாதையை மீளக் கட்டியமைக் க முயலும் முயற்சியில் மதவாத அரசியல் அமைப்புகள் தீவிரமாக இறங்கியுள்ளன. அங்கு பெண்கள் பற்றிய பார்வை இதனைவிட மலான நிலையில் இருந்து விடப் போவதில்லை. பெண் பெற்ற உரிமைகளை இழப்பதற்கான பாதையில் இவமை மீள் உருவாகக் கம் பெறுகின்றன.

தொடர்ந்து மகாபாரதம் அனுஷன் பர்வதம் 39.8 இல், "அதாவது பெண்களின் அறிவு, கண்டுபிடிக்க முடியாத ஆழமானது அல்லது தந்திரமுள்ளது." 49.22 இல், "பெண்ணை விட பாவகரமான பிராணி வறே இல்லை. பெண் எரிகின்ற நரூப்பு போன்றவள். பெண் மாய்கை, வஞ்சகக் குணமுள்ளது. சவரக் கத்தியின் கர்மயான பதம் போன்றவள். இவகைகள் எல்லாம் உண்மையாகவே ஒரு பெண்ணின் தன்மையில் இருக்கின்றன. 43.23 இல், பெண்கள் பயங்கரமானவர்கள். கொடிய சக்திகளை உடையவர்கள்;. தங்களுக்குப் போக இன்பத்தை அளிக்கிறவர்களிடத்தில் தவிர வறே யாரையும் அவர்கள் நசீக்க மாட்டார்கள், விரும்ப மாட்டார்கள். 43.24 இல், உயிரைக் கொல்லும் அதர்வன் மந்திரங்களை ஒத்தவர்கள் பெண்கள். ஒருவனுடன் கட்டி வாழ ஒத்துக்கொண்டாலும் பின்னர் மற்றவர்களுடன் கட்டிக் கொண்டு, முன்னவனை விட்டுப் பிரியவும் தயாராகவாமிருப்பார்கள். 43.24 இல், அவர்கள் ஒரு ஆணைக் கொண்டு எப்போதும்

Written by பி.இரயாகரன்

திருப்பதியடயைமாட்டார்கள். 43.24 இல், "ஆண்கள் அவர்களான நேசமாகக் கொள்ளக்கூடாது. அவர்களிடம் பொறாமலைப் படக்கூடிய நல்ல தன்மை ஒன்றுமில்லை. அவர்களுடன் தொடர்பு இல்லாமலே, உண்மை அன்பு வகைகாமல் போகத்தக்காக மாதிரி ஆண்கள் பெண்களின் சம்பந்தத்தை வகைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தப்படிக்கு இல்லாமல் வேறுவிதமாக ஒருவன் பெண்ணிடம் நம்பிக்கை வகைத்துக் கொண்டால் அவன் நிச்சயமாக அழிந்து போவான்." 32

பெண்ணை ஆண் தனது பாலியல் தவகைக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய ஓர் இயந்திரமே என்று இந்துப் பாரம்பரியம் கருகின்றது. இந்து தர்மம் தனது தர்மத்தில் பெண்ணை ஜடமாக அணுகுகின்றது. மற்ற மிருகத்தில் கருணை காட்டுவதுபோல் நடிக்கும் இந்து மதம், பெண்கள் விடயத்தில் கருணையைக் கூட ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மாறாகப் பெண்ணை இயந்திரமான வேகை காரியாகக் காட்டுவதும், ஆணின் ஒருதலைப்பட்சமான பாலியல் இன்பத்துக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய உருவமாகக் காண்கின்றது. பெண்ணின் அறிவதை தந்திரத்தின் சதியாகக் காண்பதும், அதன் மீ தான் ஆணாதிக் கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை ஆழமான தந்திரமாகக் காண்கின்றது.

வியட்நாம் மீ தான் அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்பின்போது வியட்நாம் மக்களின் தந்திரமான யுத்தத்தைக் காட்டுமிராண்டித் தனமாகக் கண்டதுபோல், ஆணாதிக் கத்துக்கு எதிரான பெண்ணின் எதிர்ப்பை ஆழமானதும் தந்திரமானதுமாகத் திறுக்கின்றது. அத்துடன் அவ்வை வஞ்சகத்தின் வடிவமாகவும், பாலியலில் தான் விரும்பியவத்தை தவிர பிற ஆண்களுக்குச் சூதந்திரமாக விட்டுக் கொடுக்க மறுப்பதாகவும் திறுக்கின்றது. தான் விரும்பியவனுடன் உடன் புணரவும், தவையைனின் பிரிந்து செல்லவும் தயாரான ஆணாதிக் கத்துக்கு எதிரான பெண்ணின் போராட்டம் கொச்சைப்பட்டத் தப்புகின்றது. இதன் மூலம் தான் இன்றைய அடக்குமுறை ஆணாதிக் கம் நிலை நிறுத்தப்பட்டது. பெண் தான் நேசிப்பவனுடன் வாழவும், தவையைனின் பிரிந்து சென்ற அன்றைய வரலாற்றினகை காட்டும் இந்த அவதூற்று ஆதாரங்கள், பெண் கடந்த காலத்தில் பெண்ணரிமையைப் பெற்று இருந்ததை நிறுவுகின்றது. இதன் மீ தான் அவதூற்றும், பெண்ணின் திருப்தி ஒரு ஆணிடம் சாதியில்லை என்றதன் மூலம், பெண்ணைக் கொச்சைப்பட்டத்தி் பெண்ணை விலங்கிட்ட ஆணாதிக் கமே, தான் ஒரு பெண்ணிடம் திருப்பதியடயைமாட்டு, பல பெண்களை நாடும் பலதாரமணத்தை இன்றுவரை விட்டுக் கொடுத்துவிடவில்லை. பெண்ணிடம் எதுவும் இல்லை. அவர்களிடம் கருணையில்லை. அவர்களிடம் அன்பு வகைதல் கூடாது என ஆண்களை எச்சரிக்கும் இந்து தர்மங்கள் அதன் மீ ருபவன் அழிந்து போவான் என்று சாபம் இட்டு, இதற்கு எதிராக ஆண்களை மிரட்டி, ஆணாதிக் கத்தைப் பணியவகைத்து, நிறுவியது.

மனு இதன் 9.15 இல், "எல்லா மனிதர்களும் கடவுளர்களாக இருந்ததைக் கண்டு தவீர்கள் பயந்து பாட்டனிடம் சினாரர்கள். பாட்டன் இவர்கள் மனிதலுள்ளதனை"

அறிந்து, மனிதர்களின் வீழ்ச்சிக்காகப் பண்களசை சிருஷ்டி சயெ்தார். ஆகவே, பண்கள் மனிதச் சமுதாயத்தின் வீழ்ச்சிக்காகப் பிறந்தவர்கள் என்று நம்பப்படுகின்றது. பண்கள் உறுதியான பலம் இல்லாதவர்களாதலால் அவர்கள் நிலையற்ற - ஸ்திரமற்றவர்கள் என்று கருதப்படுகிறது. இவ்வால்சில் அவர்களசை எவ்வளவு பாதுகாப்புடன் வதை திருந்தாலும், அவர்களசு ஆண்களிடமுள்ள ஆசயினாலும், அவர்களது நிலையற்ற தன்மயாலும் இயற்கயாகவே அவர்களசு உள்ளமில்லாததாலும், தங்கள் கணவர்களிடம் விசுவாசமற்றவர்களாய் இருப்பார்கள்."32

எல்லாரும் மனிதர்களாக வாழவும், எல்லாரும் தமது தவேகைக்கு ஏற்ப வாழ்வதயும் மறுத்த இந்து தர்மம் பண்ணை இழிநிலகைக்குத் தள்ளியதைப் புராணங்கள் மலம் நியாயப்படுத்துதின்ர். தவேர்கள் என்ற பாரப்பனர்கள் சாதி வபிவத்தை உருவாக்கி, அதில் பண்களசை இழிநிலகைக்குத் தள்ளிய, தனிச்சொத்துரிமயின் பிரதிநிதிகளான பாரப்பனர்களின் கனவபை பண்களின் வீழ்ச்சியுடன் நிறவாக கப்பட்டது. பண்கள் சமுதாயத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்தில் வாழ்ந்ததயும், அவர்கள் வீழ்ச்சிக்காகப் பிறந்ததாகவும் பாரப்பனியப்புளசுகளுடன் ஆணாதிக்கம் நிறுவப்பட்டது. பண்களின் வாழ்வு அந்தஸ்து பறிக் கப்பட்டதைப் புராண இலக்கியங்கள் ஓத்துக்கொள்வதை வறூ இது நிறுவுகின்றது. இந்த வீழ்ச்சிக் கப்பண்கள் பலம் இல்லாதது தான் காரணம் என்று விளக்கம் கற்ப்பட்டது.

மனிதனை மனிதன் சுரண்டி, உபரியை ஆண் திரட்டத் தொடங்கிய போது பண் அங்கு பலவீனமான ஜீவன் ஆக்கப்பட்டாள். பண்கள் வீட்டிலும் விவசாயத்திலும் தங்கியிருக்க, ஆண் பண்ணை விட அதிக உணவாக இறசை சியை உண்ணத் தொடங்கி, இறசை சியை வேட்டயைட ஆயுதங்களசை உருவாக்கியதைத் தொடர்ந்து அவன் உயிர்கள் மீ தான அழிப்புக் கண்ணோட்டத்தைப் பற்றதுடன், பண்ணைவிட அதிக பலம் பற்றான். குரங்கு மனிதக் குரங்கு காகவும், பின்னால் மனிதனாகவும் மாறிவந்த காலக்கட்டத்தில், மனிதன் நிலயாக வாழத் தொடங்கும் முன்பு, நிலத்தில் வாழ் துவங்கியபோதே விலங்குகளுக்கு எதிரான தற்காப்பு யுத்தம் அபிப்பயான நபந்தனயாக இருந்தது. இந்தத் தற்காப்பில் கொல்லப்பட்ட மிருகங்கள் மனிதனின் புதிய உணவாகின. இந்தத் தற்காப்பில் பலம் பற்றப்போது தாக்குதல் நிலகைக்கு மாறி இறசை சி பிரதான உணவாகியது.

பண் குழந்தகளின் தற்காப்பு கருதி, நிலயாகத் தங்கி, பாதுகாப்பை உறுதி சயெயாதபோது, பண்கள் முக்கியமான திருப்பமாகத் தாவர உற்பத்தியகை கண்டப்பிடித்ததன் மலம் தாவர உணவு உண்பதும் பிரதான வழக்குக்கு வந்தது. தற்காப்பு மாறி மிருக வேட்டயை உணவாகவும், பின்னால் வளர்ச்சிபற்ற அழிப்புக் கண்ணோட்டமே மனிதர்கள் மீது உபரி அபிப்பயையில் மலும் வலு பற்றப்போது, அவன் பலசாலியாக நினகைக் த்தொடங்கிய அதநேரம் சமிக் அதிகாரத்தகைக் கபைப் பற்றி

சீ ரழிந்தான். பணை; அதிகளவு உணவு தாவரம் சார்ந்து இருந்த அதநேரம், விவசாய உற்பத்தி மற்றும் சிறு விலங்குகுக் கூட்டிகளவை வளர்த்தல் போன்றவற்றால் கருணையும், பரிவும் கொண்டவளாக இருந்தாள். இது ஆணின் அழிப்புக் கொள்கைக்கு எதிராக இருந்ததால், இதைப் பலவீனமாக ஆணாதிக்கம் விளக்கியது. இதன் தொடர்ச்சியில் உணவு வகையில் ஏற்பட்ட இரண்டு வறோபாட்டால், உடல் பலத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்த நீண்ட பரிணாம வளர்ச்சியில் உடல் கட்டுகளின் சில இயல்புகள் தீவிரமாற்றம் கண்டது. இதையே புராண இந்து தர்மம் பண்ணின் பலவீனமாகக் கிறி அவளவை மீழ்ச்சியின் மையமாக விளக்கியது.

இன்று உலகில் பலமான சமீகம் என்பது நவீன ஆயுதங்கள், தனிச் சொத்துரிமையின் பலம் (சொத்துள்ளவன்) அதிகாரத்தில் உள்ளவன் பலமானவனாக இருப்பதும், மக்கள் பலவீனமானவர்களாக இருப்பதும் பொதுவான மதிப்பீடாகும்;. இது நாட்டுக்கு நாடு கட்ட பொறுத்தும். ஆனால், மக்கள் சக்தி அணிதிரண்டால் இந்த பலம் என்பது நொறுங்கி விடுவது எதார்த்தமாக உள்ளது. இதுதான் ஆண்பண்ணைக்கிடையிலான நிலையும் கட்ட. ஆணாதிக்கம் பண்ணைப் பலவீனமாகக் காட்டுவது என்பது தனது சமீக அதிகாரத்தில் இருந்துதான் ஒழிய மக்களின் பலத்தில் இருந்து அல்ல.

பணைகள் மீதான பாலியல் கட்டுப்பாட்டை ஆண்தனக்குச் சார்பாக ஆணாதிக்கப் பலத்தில் இருந்து கையாளும் போது பணை வஞ்சிக்கப் படுகின்றாள். வஞ்சிக்கப்பட்ட பணை அந்த ஆணிடம் விசுவாசமாக நடக்க மறுத்து, தனது உணர்ச்சியைச் சூதந் திரமாகப் பகிர்ந்து கொள்ள முன்நீதால், ஆணாதிக்கம் தன்னபை பாதுகாக்க, அதை அவளின் நிலையற்ற தன்மையின் பலவீனமாக இட்டுக் காட்டுகின்றது. அவள் பாலியலில் அடங்காப் பிடாரி என்ற கோட்பாட்டை ஆணாதிக்கச் சிறையாடலின் பின் ஜோடிக் கின்றது. அவள் ஆணாதிக்க அடக்குமுறையின் கீழ் ஒருவனின் மனவையாக இருக்க மறுக்கும் போது, ஆசையும் நிலையற்ற பலவீனத்தின் மீழ்ச்சியையும் கொண்டவள், எனவே ஆணைகள் அவளவைக் கட்டுப்படுத்தி அடக்கி ஆள் வணேடும் என புராணங்கள் சமீகத்துக்கு ஆலோசனை வழங்கி, அடக்கியது.

ஆணாதிக்கம் பல மனவையினைச் சட்டப்படியும், சட்டத்துக்குப் புறம்பாகவும் கொண்ட பலவீனமாக வாழ்ந்தபடி, ஒருதார மணத்தில் பலதார மணத்தலை ஆண்தொடர்வதுடன், விபச்சாரத்தலை ஆதாரமாகக் கொண்ட தன்னபை பாதுகாத்து நிலைநிறுத்துகின்றது.. இதற்காக மத்தின் பெயரிலும், சடங்கின் பெயரிலும், உரிமையின் பெயரிலும் பணைகளை இழிநிலைக்கு இட்டுச் சின்ற ஆண அனுபவிப்பதலை பலமானதாக ஜோடித்தது. ஆண்பல பண்ணைடனான பாலியல் உறவு கொள்ளும் நடத்தலை பலமானதாகவும், பண்ணின் பல ஆணைடனான நடத்தலை பலவீனமானதாகவும் ஆணாதிக்கம் விளக்கம் கொடுத்து பண்ணை நசுக்கியது. ஆண்பண்ணைக்கிடையில், ஒன்றுக்கு ஒன்று மூரண்பாடான விளக்கத்தலை ஓரே

நடத்தயைகைக் கொண்டு விளக்கப்பட்டது. இதன் மஹிமம் ஆணின் நடத்தை சமீக அங்கீ காரத்துக்கும், பண்ணின் நடத்தை சமீகத் துற்றலுக்கும் உள்ளாகியது. இதன் மஹிமம் பண்ணின் நடத்தை தடை செய்யப்பட்டது. ஆணின் நடத்தை நியாயப்படுத்தப்பட்டதுடன், இன்றுவரை இதுவே ஆண் - பண் மூரண்பாட்டின் எதிர்த்தன்மையில் பொதுப்போக்காகவுள்ளது. இதிலிருந்து எந்தச் சமீகமும், எந்த மதமும் விலகி நின்றாவிடவில்லை.

இதமேலும் இராமாயணம் ஆரண்ய காண்டம் 13.5.6 இல், "உலகம் தோன்றுவது முதல் பண்கள் நிலைமை சீர்து நிறைந்தது. பண்கள் தாமரை இலையில் தண்ணீர்போல் சலனப்புத்தியுடையவர்கள். வாள்போல் கர்மயான கொடும்தைத் தன்மையுடையவர்கள்."32 பண் உறுதியற்ற சலனத்தன்மை கொண்டவள். ஒன்றுக்குள் நிலை நிறுத்த முடியாதவள், எனவே, அடக்குங்கள் என்ற இராமனின் புகழ்பாடும் இராமாயணம் சமீகத்துக்காக கற்றுக் கொடுத்தது. இது எதார்த்தத்தில் பண்மீ தான அடக்குமுறையாக உள்ளது. ஆணாதிக் கக் கற்றுக்கொள்ளின பின்னால் இவ்வை எல்லாம் ஆணின் பொதுப்போக்காக இருக்க, அதைப் பண்ணுக்குப் பிச்சு சீட்டியது ஏன்? அதுதான் இந்தியப் பண்கள் தலையில் பிச்சு சீட்டுகின்றனரோ? ஆணாதிக் கத் தனிச்சொத்தரிமை அதிகாரத்தில் பண் நுழைவதைத் தடுக்கவும், அதை எதிர்த்துப் பண் போராடும்வதை முறியடிக் கவும் இப்பி பண்மீ து ஜோடித்து அழகுகாட்டுகின்றனர்.

பண்ணின் அவல நிலை கண்டு அதற்கு எதிராகப் போராட முயலும் ஆண்கள்கைக் கட்டுப்படுத்த, பண்ணின் குணம் பற்றிய விளக்கம் ஆணை மந்தையாக் குகின்றது. பண் ஆணின் ஆணாதிக் கத்தின்மீ து கற்றுஞ்சாட்டும் போது அது கொடும்மையானது என்று, ஆணாதிக் கப் பாரப்பனியம் எதை எல்லாம் ஆணுக்கு நியாயப்படுத்தி பண்ணுக்குக் கொடும்மையாகக் காட்டியதோ, அதவேழியில் பண்ணைகைக் கொடும்மையைக் காரியாக் கியது. பண், குழந்தைக்குக் கொடுத்த பின்பே மிகுதியை உண்ணும் தாய்மை உணர்வை, தனக்கும் சீர்த்துக் கடமையாக் கிய ஆணாதிக் கம் தான், உள்ளமில்லாதவர்கள் என்று பண்ணைகைக் குற்றம் சாட்டுகின்றது. தாய்மை உணர்வு குழந்தைக்குச் செய்த கடமைகளை, ஆணாதிக் கம் தனக்கு நிபந்தனையாக் கி, வீட்டு வலைகைக் காரியாக் கிய பின்பு தான் உள்ளமில்லாதவள் என்கின்றது. பண்ணின் இயற்கையான பாலியல் உணர்வும், குழந்தை பிறுவதையும் ஆணாதிக் கம் தனது உணர்வுக்கும், பொருளாதார நலனுக்கும் தீனிபோடும் பாலியல் ஊடகமாக் கியது. அத்துடன் ஆணின் தனிச்சொத்தரிமைக்கு வாரிசுகளைப் பெறும் பண்டமாக் கி, அவளை ஆணுக்குக் கடமை செய்யும் பண்ணாக் கிய பின்பு, அவளைக் கருணையற்ற உள்ளமில்லாதவள் என்கின்றது. உண்மையில் கருணை பற்றியும், உள்ளம் பற்றியும் பசும் அருகத்தை ஆணாதிக் கத்துக்கு இருக்க முடியாது. இந்தக் கொடும்ரத்தத்தைச் செய்த ஆணாதிக் கம், அதைப் பண்ணுக்கு இல்லா என்புதுதான் ஆணாதிக் கத் தனிச்சொத்தரிமையின் சமீகப் பலமாகும்; சமீகப் பலம் சொத்தரிமையின் வடிவில் எப்போதும் தீர்மானிக் கப்படுவதால் அதைப் பெற்றுள்ள ஆணாதிக் கப் பண்பாடு சமீகமயமாக் கியது.

பெண் ஆணாதிக் கத்துடன் முரண்பட்ட போராட்டத்தில் ஆணைவிட மனே மயையான பாத்திரத்தை, ஆணுக்கான கடமையில் வழங்குவதன் மூலம் பெண்ணைத் திருப்திப்படுத்தவும், ஆணின் நோக்கங்களை நிறைவு செய்வதும் அவசியமாக இருந்தது. ஆணாதிக் கம் பெண்ணைப் பாலியல் பண்டமாசுவும் ஆணின் சுகத்ததைப் பிடித்திச் செய்ய படகைக் கப்பட்டதாகவும் புராணமற்றும் இந்து தர்மம் கற்றுகளை நிறைவு செய்ய பெண்ணைப் புகழ்ந்தவற்றைப் பார்ப்போம். இராமாயணத்தின் பிந்தியகால விளக்கங்களில் "பெண்ணின் முகங்கள் பிடுக்களைப் போன்றவைகள். அவர்களின் மொழிகள் தனே போன்றவைகள். அவர்கள் உள்ளம் சவரக் கத்தியின் கர்மயைப் போல் கட்டுதிச் செய்யக் கட்டியது. அவர்களது உள்ளத்தின் ஆழத்தை அறிந்தவர் யாருமில்லை"32 என்ற விளக்கங்கள் ஆணாதிக் கத்தின் பாலியல் வறையினைப் பறசாற்றுகின்றது.

பெண்ணின் முகம், மொழி ஆணாதிக் கப் பாலியல் கண்ணோட்டத்துக்கு இசைவாக உள்ள நிலையில் அதை ஆணாதிக் கம் புகழ்கின்றது. பாலியலில் ஈடுபடும் ஆணின் தரீர்வுகள் இந்த எல்லகைக் குள் அலபாய்கின்றன. இந்த இரண்டும் இல்லை என்றால் அவளை அரக்கியாக வரூணிக் கத்தொடங்குகின்றது. பெண் தனது உள்ளக் கும்புறல்களைக் கொட்டித் தீர்க்கும் போது, அது ஆணின் கொட்டிரத்தை அம்பலப்படுத்தும் போது, ஆணின் கருணை உள்ளமில்லாத தன்மை அம்பலப்படும் போது, அவை ஆணாதிக் கத்தின் நாற்றத்தால் அம்பலப்படும் போது, இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இழிவான நடத்தைக் கொண்டு தாக்கக் குறிப்பிட்டும் பெண்ணை ஆணாதிக் கம் வரூணிக் கின்றது. இதனால் தான் பெண் கணவனையோ, ஆணையோ நிமிர்ந்து, எதிர்த்துப் பசேக் கட்டாது என ஆணாதிக் க இந்து தர்மம் கோரி அமால் செய்கின்றது.

இந்துப் பண்பாட்டில் உருவான ஆணாதிக் கம் பெண்ணிடம் இரகசியம் சொல்ல முடியாது என்கின்றது. ஏனெனின் அவள் பகிரங்கமாகக் கிவிடுவாள் என்று கற்றும் நடமைமுறையில் உள்ள பழமொழிகள், பண்பாடுகள் ஏன் ஏற்பட்டன எனக் கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்ப்போம். சமீக இயக்கத்தில் இருந்து பெண் தள்ளிவகைக் கப்பட்ட நிலையில், சொந்தக் குடும்பத்திலேயே ஆணுடன் பசே முடியாத சமூகத்தில், சொந்த மொழியையே சில எல்லகைக் குள் வகைக் கும்பி ஆணாதிக் கம் மட்டுப்படுத்தியது. அவளின் தொடர்புகள் சூற்றுவட்டாரத்தில் அதநிலையில் வாழும் பெண்ணாக இருப்பதால், அவளின் மொழி எல்லகைக் குறுகிய நிலையில், அவர்கள் பசேக் கொள்ள விடயங்கள் அற்ற நிலையில் பசேயே ஆக வணேடிய துயரத்தால் பிடித்துப் போய் நிற்கின்றாள். இது மட்டுமே அவளின் துயரத்தைப் போக்கும் வடிகாலாக எஞ்சுகின்றது.

கணவனின் ஆணாதிக்கக் கொட்புரத்தை வளியில் சமீபம் மூடியாத வழிபாட்டு, பண்பாட்டு அடக்கமுறை, இதனால் தனக்கு எதிர்ப்பு தராதது அதை எல்லாம் கொட்டித் தீர்த்து, பரம இரகசியமாவது தவிர்க்க முடியாத எல்லையாக இருந்தது. பண்ணின் மொழி இதற்கு அப்பால் விரியாத நிலையில், பண்ணின் உள்ளத்தில் இருப்பதை எல்லாம் பகிரக் கொடுக்கின்றது. அத்துடன் அவள் பகிரந்துணர்வாழ்ந்த வாழ்க்கை மனிதச் சமூகத்தில் ஆணாதிக்க வழிசுரண்டும் இரகசிய மொழியை இயல்பில் தன்னையறியாமலே மறக்கின்றது. இது ஆணாதிக்க மட்டத்தில் மோதல்களையும், புகைச்சலையும் கொண்டுவருகின்றது. இதில் இருந்தே ஆவதும் பண்ணால் அழிவதும் பண்ணால் என்று பண்ணை இழிவுபடுத்துகின்றது ஆணாதிக்கம். பண்பேசும் பொருட்களின் எல்லை சூரங்கி பண்ணை அன்னியப்படுத்திய ஆணாதிக்கம், பண்ணை மெளனிக்கக் கொடுக்கிறது. பண்பு தனது குறுகிய வட்டத்தில் பரம இரகசியமாகத் திரிந்ததைப் பேசுவது மட்டுமே அவளின் மொழியைப் பாதுகாத்தது மட்டுமல்ல, அவளின் மொழி இதுவாகவே இருந்தது. மொழியின் வளர்ச்சி என்பது ஆணாதிக்கப் பொருட்களிலும், பண்ணை அடிமையாக்கும் உழைப்பின் எல்லைக் குள்ளும், அதன் வரக்கூடிய போராட்டத்துக்குள்ளும் கட்டியமைக்கப்படுகின்றது.

பண்ணை இழிவுபடுத்துவது ஆணாதிக்கத்தின் பண்பாகியது. இதனால் உருவான இலக்கியம் ஆணாதிக்க ஒழுக்கத்தைப் பண்பீது திணித்தது. பாகவதஸ்கந்தம் 4-14, 42.8-4-36 இல், "ஓர் பண்ணால் உண்மையாக நேசிக்கப்படுகிறவராக யாரும் இருக்க முடியாது. ஓர் பண்பு தன் நோக்கத்தைப் பிழைத்திசெய்வதற்குத் தனது கணவனையோ, குழந்தைகளையோ, சகோதரர்களையோ யாரை வேண்டாமானாலும் கொலை செய்யத் தயங்கமாட்டாள்." 32 இதையே சூரன் "பண்புகள் நிலையற்ற சூபாவமுடையவர்கள். அவர்கள் குற்றமுள்ளவர்கள்." 32 சூரன் 3.163 இல், "பண்பு இனத்திற்கே கீழ்க்கண்ட 8 கணங்களும் உரிமையானவைகள். 1.பொய், 2.நிலையில்லாமல், 3.வஞ்சகம், 4.மட்டத்தன்மை, 5.பேரோசை, 6.மாசு, 7.கொடும்பை, 8.துட்குத்துத் தன்மை" 32 என்று புராண இலக்கியங்கள் தனது ஆணாதிக்கப் பண்பு மதிப்பீட்டை முன்வைத்தது மட்டுமின்றி, பண்பு கொடும்பைபடுத்தப்பட்டது. பண்பு உண்மையில் ஒருவனை நேசிக்க முடியாதவள் என்று கறி, பண்ணை அடக்கி, ஆணாதிக்கம் கட்டுப்படுத்தியதை இது காட்டுகின்றது. இது அன்று ஆண்பு அடக்கமுறைக்குள் பண்பு நேசிக்க மறுத்த போராட்டத்தை காட்டுகின்றது. பண்பு வழிச் சமூகத்தில் இருந்து ஆண்பு வழிச் சமூகம் வளர்ச்சிபெற்றபோது பண்பு தனது சூதந் திரத்ததை தக்கவதை போராட்டத்தில் தனது உரிமையினை நிலைநாட்டியபோது அதைத் திறி, ஆண்பு வழிச் சமூகத்தைப் பண்ணை மதித்தை தன்மீது கட்டியமைத்ததை காட்டுகின்றது. ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பண்பு ஒருவனை மட்டும் நேசிக்கக் கற்றுக் கொண்டாள். ஆனால் ஆண்பு அதை எப்போதும் மறுத்தான்.

இந்த நேசிப்பு என்பது ஆணாதிக்கப் பாலியல் வடிகையின் தற்காப்பில் பண்பு ஒரு ஆண்பைத் திரிவு செய்வதற்கு வு@ அதைத் தொடர்ந்து காதலிக்க தொடங்கிய வரலாற்றில், அக்காதல் ஒருதர மணத்தில் நிபந்தனையாக இருந்ததில்லை. மாறாக, பண்பு ஆண்பைத் திரிவு செய்து கட்டி வாழ்வதும், விலகிச் செல்வதும் அவளின் சூதந் திரமாக இருந்தது. இந்தச் சூதந் திரம் மறக்கப்பட்ட வளர்ச்சியின் நீட்சியில் தான் பண்பு மீதான நேசமற்ற தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆணாதிக்கம் குறிப்பிட்ட தனி ஒரு ஆண்பை நேசிக்க நிர்ப்பந்திக்கின்றது. அத்துடன் முன்னைய சமூகங்கள் பண்பு வழிச் சமூகமாக இருந்ததால், ஆண்பு வழிச் சமூகம் தனக்குள் கட்டுப்படுத்த

முயன்றபோது அதை எதிர்த்துப் பெண்வழிச் சமீகம் போராட நிர்ப்பந்தித்தது. இதனால் பெண்ணின் போராட்டத்தமைற்றுத்த ஆணாதிக்க ஒழுககவியல், பெண்ணைக் கொலைக்காரியாக்கிக் குற்றம் சாட்டுகின்றது.

பெண்வழி, ஆண்வழி உறவுமுறையால் அடக்கப்பட்டது இலகுவாக நடந்துவிடவில்லை. மாறாக, கடின்மான போராட்டத்தைக் குடும்பத்துக்குள்ளும், வளியிலும் பெண் நடத்தினாள். பெண்வழிச் சடங்குகள், கடமைகள், உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டபோது, பெண் அதற்காக உயிரைக் கட்டிவிட்டு உள்ளத்தை, அவளின் பழைய தொடர்ச்சியான சடங்குகள் காட்டுகின்றன. இதமலேவே விவாதித்துள்ளேன். பெண்ணின் குணமாகக் காட்டப்படும்பவம ஆணின் தனிச்சொத்துரிமையின் பகமையான பக்கங்கள் ஆகும்; ஆணுடைய தனிச்சொத்துரிமையின் மீர்க்கமான போக்குகள் அம்பலப்படும்போது, அதைப் பெண்ணின் குணங்களாகக் காட்டுவது ஆணாதிக்கத்துக்கு அவசியமாகின்றது. தனிச்சொத்துரிமையைக் கைப்பற்றப்பொய், அதன் மீ தான நிலையின்மை, அதை அடைய வஞ்சகம், இதற்காக இயற்கையை அழித்துச் சூறையாடும் மட்டத்தனம், இதற்காகப் பரோசை, நரேமயற்ற உள்ளத்ததைக் கொண்ட மாசு, மனிதனைச் சூறையாடுவதில் கொடும்மை, இதமை எல்லாம் அடவைதில் வடெ்கமற்ற துட்குத்தனம் ஆகியவமை ஆணாதிக்கத்தின் பொதுப்பண்பாகும்.

பெண் உழைப்பில் (குழந்தை வளர்ப்பு, வீட்டுவலை...) நரேமை, அதைச் செய்வதில் உறுதி, குழந்தைகளில் அன்புடன் கட்டிய நரேமை, அறிவில் சமீகம் (இயற்கை அறிவு) புத்திசாலித்தனம், பகிரந்து உண்ணல், இததைச் செய்வதில் மாசற்ற தன்மை, இதமை அடவைதில் பரிவு, இததைச் சாதிப்பதில் சகிப்பு ஆகியவமை பெண்ணின் பொதுப்பண்பாகும். இதுதான் மனிதப்பண்பாகும்; பாலியல் நடத்ததைகள் என அனதைதிலும் இந்த ஆணாதிக்கமதிப்பீட்டுக்கு எதிர்த்ததைத் தன்மை காணப்படுகின்றது. ஆணாதிக்கத்துக்குப் பெண்ணுக்கு உள்ள பிளவால் இவமை பொதுவாகப் பிளந்து போயுள்ளது. ஆணாதிக்கம் பெண்மீது சும்மத்தும் குற்றச்சாட்டுகள் ஆணாதிக்க ஆணினுடையவை. இதமைப் பெண்கள் மீது திணித்துப் பெண்ணை எப்படி அடக்கியது எனப்பார்ப்போம்.

அர்த்த சாத் திரம் 3-3-59 இல், "பெண்கள் தவறு செய்தால் மீங்கில் பட்டையினாலோ, கயிறறினாலோ, கயையினாலோ, பெண்களின் வாயின் உதட்டில் மீது அடிகள் கொட்குக் கலாம்"; 32 இதமை இராமாயணம் 25-17 இல், "ஓர் மனவைதிப்பிதம் செய்தால் கயிறறினாலோ, மீங்கில் பிளப்பினாலோ அடிக் கலாம். சமுதாயத்திற்கு அவர்கள் (பெண்கள்) கடுமையர்கள் - அபாயமானவர்கள் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அவர்களைக் கொன்று விடலாம். உலகத்தையே விழுங்க எண்ணிய மந்தாரா என்ற பெண்ணைச் சக்ரா கொன்றிருக்கிறார். ஆஸ்ரமங்களில் செய்யப்பட்ட யாகங்களமை, சடங்குகளைத் துத்தத்தற்காகத் தாடகமை என்ற பெண்ணை இராமன் கொன்றிருக்கிறான்." 132

ஆணாதிக்கச் சமூக மதிப்பீடுகள், அதனால் எழுந்த சமூக ஒழுகுத்தலை, வன்முறை மூலம் இந்து தர்மம் பணிகள் மீது கட்டியமகை கின்றது. பணிகள் மீதான ஆணின் அதிகாரம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த அங்கீகாரம் என்பது ஆணாதிக்கம் பண்ணை அடிக் கும் உரிமையை வழங்கியது. அத்துடன் சமூகத்துக்கூட்டு நங்கு என்ற கண்ணோட்டத்தில் பணிகள் கொல்லப்பட்டனர். அதாவது ஆணாதிக்கச் சமூக ஒழுகுத்தலைத் தகர்த்து, களேவிக் குள்ளாக் கும் பணிகள் கொல்லப்பட்டனர். பார்ப்பனிய மூட்டாள த்தனம், மட்டநம்பிக்கை, அடிமையுட்புத்துதல், அவதூறுகள், வன்முறை ஆகியவையே மீது களேவி எழுப்பிய பணிகள் கொல்லப்பட்டனர்.

இவை எல்லாம் உலகளாவிய சமூகத்திலும் பொதுவாக நடந்தவையானவை. மதத்தின் ஆதிக்கம், அதன் அதிகாரச் சிலவாக் குமனித ஒழுகுத்தலை ஒழிங் கமதைத்து, கண் காணித்து, கட்டுப்படுத்தியது. பண்பற்றிய ஆணாதிக்க வரையறைகள் மீறப்பட்டபோது அவை தண்டனைக் குரிய குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. ஆணாதிக்கத்தால் கொல்லப்பட்டது, ஒழுகுத்தலை நிலைநாட்ட உதாரணம் காட்டும் பணிகளான தூக்கை, மாதா வரலாறு மூதலியவற்றை, அவர்கள் ஏன், எதற்காகக் கொல்லப்பட்டனர் என்பதை ஆணாதிக்கத்துக்கு எதிரான பண்ணின் போராட்ட வழியில் ஆராய வண்பியுள்ளது. இது பற்றிய விபரம் முழுமையாக எடுக்க முடியாததால் இதனை இத்துடன் விட்டுவிடுகின்றேன்.

சமூகத்தில் ஆணாதிக்கம் கோலோச்ச, கோலோச்ச பணிகள் மீதான வறொப்பு அதிகரித்தது. ஆண்பொருளாதார ரீதியாகப் பாதுகாப்பும், இலாபமும் உடையவனாக மாறியதால், அவன் சமூகத்தின் மலோன நபராக மதிக்கப்பட்டான். பண்ணைச் சமூகத்தின் இழிபிறவியாகப் புராண இலக்கியங்கள் மக்களுக்குப் புகட்டின. ஆண்பரிசம் கொடுத்து பண்பற்ற முறைக் குப்புதில், பண்சீ தனம் கொடுக்கும் முறை பண்ணைச் சமூகக்கியது. சொத்துரிமை ஆணின் கையில் இருந்த நிலையில் மலேம சீ தனமீடாக அவளது சொத்துத் தனதாக் கும் கண்ணோட்டத்தில், சீ தனம் கொடுப்பது பணம் மீதான சமூகக்க மாறியது. எனவே, சொத்தற்ற பண்சீ தனம் கொடுக்க சொந்தக் குடும்பத்தில் ஆணைச் சாரந்து இருப்பது தவிர்க்க முடியாத ஒழுகுக்கமாக மாறியது. இதனால் பண்ணின் வாழ்வு மலேம இழிநிலைக் குத்து தரம் தாழ்ந்தது. பண்குழந்தைகள் மீதான வறொப்பு ஆண்களிடத்தில் உருவானது. இது குறித்த பண்ணின் குடும்பத்ததைச் சரேந்த சொத்ததை ஆணின் சொத்து கவர்ந்தது. பரிய மூலதனம் சிறிய மூலதனத்தை விழிங் குவது போல், எஞ்சியிருந்த பண்ணின் சொத்தையும், பண்ணின் குடும்பத்ததைச் சரேந்த சொத்தையும் சீ தனம் சூறையாடியது. இதனால் பண்குழந்தை மீதான ஆணின் வறொப்பை, ஆணாதிக்கப் புராண இதிகாச ஒழுகுக்கங்கள் விளக்கம் கொடுத்து சமூதாயமயமாக் கியது.

அதர் வண வதேததில் 6-2-3 இல், "கூடும் பத்தில பணை பிறந்தால் அச்சம்பவம் மகிழ்ச்சிக் கூரியதல்ல, வருந்துவதற் கூரியது, வியாகபி லபட்ட வணை பியது. ஆண் மகவலை விரும்புகிறதயேல்லாதது, பணை மகவலை விரும்புகிறதில்லை. பணை மகவலை வறே எங்காவது பிறக்கட்டும்; இங்கே ஆண் மகவலை பிறக்கட்டும். புகுகா கடவாளை வணங்குவதில் ஆண் மகவலை பிறக்கட்டும், பணை மகவலை பிறக்க வணை டாம்."32 காத்தபாசன் ஹிதா 27யில், "பணை கூழந்தகைகள் சாக வணை பியவர்கள்"32 என்று சொத்துரிமை பறிக் கப்பட்ட பணை ணை இழிவுபடும் திய ஆணாதிக் க விளக்கத்தினடாக வறேக் கப்பட்டாள். ஆண் கூழந்தகை வணை பி வழிபாடுகள் நடத்தப்பட்டன. ஆண் கூழந்தகைக் கூப் பதில் பணை கூழந்தகை பற்ற தாய், கூழந்தகைப் பறே இல்லாத பணை சமிக் கத்தால் தபிறந்துதலுக் கூ உள்ளாக கப்பட்டாள். ஆணாதிக் கம் இதற் காக்கப் பணை ணைத் துன்புறுத்தியது. அடிப்படையில் ஆண் சார்ந்த வாரிசுக் கணை ணை டட்டும், பணை ணைன் சொத்திழம்பும் ஆணாதிக் கம் கலோலசெச்சியதற் கான அடிப்படையாகும்.

இது இன்று எப்பி பொதுவாகச் சொத்துடைய வர்க்கம் மற்றைய வர்க்கத்தகைச் சூரண்டி, அதயை ஜெனநாயகமாகக் கயைண்டுகவேலப்பட்டது தி, அடிமைபட்டது துகின் ததோ அந் தளவாகக் கூ நிகரானது. இன்று பணை கூழந்தகை பற்றிய இந்து - இந்துயச சமிக் கத்தில் காணப்பட்டும் கணை ணை டட்டம் இந்து வரலாற்று வழி உருவாக கப்பட்டவயை. இவை நவீ னப்பட்டபபோது நாகரிகமாக, பணை ணைன் பபி ரசுவா சூதந் திரக் கரோரிக் கயைன் பின், பணை கூழந்தகைக் கருவிலயே கலாலசெச்சிய வதும் சரி, இதற் கூ வசதியற்றவர்கள் பணை சிசுவலைப் பிறந்தபின் கலால வதும் சரி பிறந்த பின் பணை கூழந்தகை வணை டாவறேப் பாக வளர்ப்பது, திட்டுவது, புகுகணிப்பது, ஓதுக் கூவது, சொந்தக் கூடும் பத்திலயே பாலியல் வன்முறகைக் கூ உள்ளாக கூவது எல்லாம் பழயை ஆணாதிக் க இந்து தர் ம ஒழுக்கத்தில் கட்டமைக் கப்பட்டவதைன். பணை கரு அழிப்பு, கூழந்தகைக் கலாலசெ, பணை ணைன் ஓதுக் கப்பட்ட வளர்ப்பு ஆகியவற்றுக் கூ ஆதாரமான ஆணாதிக் கத்ததைத் தகர்ப்பது என்பது இந்து தர் மத்ததைத் தகர்ப்பதால் மட்டும் வறே பிறெ முடியும். இது அனதைத் துப் பரிவு மக்கள் ஓற்றுமைக் கூம் அதாவது சர்வதசே ஆணாதிக் க ஒழிப்புக் கூம் முன் நிபந்தனையும் ஆகும். அந் தளவாகக் கூ இந்து தர் மம் மனித ஒழுக்கத்தகைக் கட்டிப்ப்டோட்டு ஆணாதிக் க வக் கிரத்தகைப் பணை கள் மீ து திணிக் கின்றது.

ஆணாதிக் கச் சூரண்டல் யுத்தங்களில் பணை களை அபகரித்துக் கலாலசெச்சிய வந்த போதும் சரி, ஆணாதிக் கத் திரும்ப எல்லகைக் கூள் பணை ணை வன்முறையாகச் சபறயைபி யப்போதும் சரி, பணை களைன் பாலியல் ரீ தியான அத்துமீ றல்களாகக் கூம் தண்டனையாகவே பணை களைக் கலாலசெச்சிய பட்டது தியது. ரிக் வதேததில், "யுத்தத்தில் எதிரியிடமிருந்து பிடிப்பட்ட பணை களோ அல்லது விவாகச் சம்பந்தமாகக் கட்டாயப்பட்டது தப்பட்டவளோ, இவர்களில் எவரயும் மனிதப் பிறவி என்று கருதாமல் தட்டும்பட்டும் சாமான்களைப் பலாலவெந் தவணை டும்."32 ஆணாதிக் க ஒழுக்கக் க மீ றலை வளையி ல் உள்ள ஆணை கள் அவள் மீ து நிகழ்த்தும் போது, பணை ணைன் வாழ்வை மலேம் சீ ரழிவாக் கி, சித்திரவதைப் பட்டது திக் கலாலசெச்சிய பட்டது தியது.

சுற்றவாளியாக ஆணாதிக்க ஆண் இரூக்கும் நிலையில், பண்ணைக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அப்பண்ணை இரூந்த பண்டமதிப்பில் மலேமும் தரம் தாழ்த்தி, சமீக அந்தஸ்து மலேமும் குறைக்கப்பட்டது சமீகத்தின் கறையாக்கப்பட்டது. அவளசை சமீகத்தில் யாரும் விரும்பியதுபோல கண்காணிக்கவும், வலையை வாங்கவும், சிறந்த பாலியல் சரக்காகவும், அபிமட்ட வலையை காரியாகவும் அப்பண்ணைகளைக் கண்காணித்து, சமீக ஒழுகுத்தலை வரையறுத்து, சித்ரவதை செய்தேசுரண்பியது. இதன் போக்குகள் இன்றுவரகட்ட எதார்த்தத்தில் உள்ளதகை காணமுடிகின்றது.

நீ தியின் ஒழுகுத்தில் சிறந்த கதாநாயகர்கள் ஆக்கி மக்களுக்கு ஒழுகுமதைத் பாண்டவர் கதையில், பஞ்சபாண்டவர்கள் தமது மனவையசை (இங்கு திரிபுதி ஐவரூக்குப் பொது மனவையகை கட்ட) சித்தாட்டத்தில் பணயமாக வதைத்தபோது பண்ணை ஒரு பொருளாக, சரக்காகத் தரம் தாழ்த்தப்பட்டதையே காட்டுகின்றது. இதுபோல இராமாயணத்தில் இராமன் பரதனுக்குத் தான் வகிக்கும் பதவி, மனவை என அனதைத்தையும் கொடுத்துத்தபோது, இங்கும் பண்ணை எப்பி இந்து தர்மம் சரக்காக கிக்கமைற்றியதகை காட்டுகின்றது. இதனை வாலமீ கி இராமாயணம் 2-19-14 இல், தளிவாகவே உணர்த்தி விடுகின்றது.

இதனை ஒத்த ஒன்றை ரிக் வதேமம் 40-31-24 இல் பார்ப்போம். "ஒரு சித்தாட்பவன் தனது மனவையகை விட்டுப் பிரிய மனம் தாங்காமல் வருந்துகிறான். தனது மனவை அழகாயிருப்பதனால் மட்டுமல்ல, பிரியமாயிருப்பதனால் மட்டுமல்ல, அவள் உற்ற தோழியாகவும், சிறந்த ஊழியராகவும் இருப்பதனால் தான் சித்தாட்டத்தில் தனது கவனம் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கையில், மற்றவர்கள் தங்கள் கைகளைத் தனது மனவையமீது போடுகின்றனர் என்று வறே கிறுகின்றார்."32 பண்ணை மிக மோசமாக நடத்தப்பட்டது. பண்ணை ஆண் சித்தாட்டத்தில் வகைகத் தடையாக இருப்பது அவளின் அழகை (பாலியல் கவர்ச்சி), அவளின் அன்பு (ஆணின் பாலியலைப் பிரித்தி செய்யும் சரக்கு), தோழமை (ஆணின் சொத்து), கடமை தவறாத வலையை காரி என்ற ஆணின் நலன் சாரந்த இலாபம் தான். இவதைதான் பண்ணைசை சித்தாட்டத்தில் வதைத்தா? இல்லையா? என்ற களை வியகை எழுப்புகின்றன.

சித்தாட்டத்தில் அவளின் பொருள் சாரந்த சிற்றையாடும் கவனம் பண்ணை உரிமையைப் பணயம் வகைகின்றது. அதாவது, மற்ற சித்தாட்ட ஆண்களின் ஆணாதிக்கப் பாலியல் வகைகிரத்தில் பண்ணை தான் கவனத்தை திருப்பவும், பண்ணை து கபைபோடவும் அனுமதித்தது. ஆண் சித்தாட்டத்தில் வறெறியசை சாதிக் க முனவைதன் மட்டும், பண்ணை பணம் திரட்டும் சரக்காகின்றது. இதனால் ஆணாதிக்கப் பார வையில் அழகான பண்ணை பாத்திரம், ஆணின் பொருள் ஈட்டவும் ஓர் ஊடகமாக இருக்கின்றது. இன்றுவரை அனதைத்து சித்தாட்டம் மற்றும் இது போன்றவற்றில், குறிப்பாக ஆணாதிக்க உற்பத்திகளை மக்களின் தலையில் கட்டிவிட, அழகான பண்ணை தான் பார வமைற்றும்

அவளின் பாலியல் உடல், அங்ககசச் செயல்கள் மீ து திருப்பியே மனிதச் சமூகத்தை அடிமடைப்டுத்தவும், சூரண்டவும் முடிகின்றது. இதற்கு வளியில் இந்த மூதலாளித்துவச் சந்தைப்டுத்தல் சாத்தியமில்லை.

ஆணாதிகம் தகர்கின்றபோது இந்தச் சூரண்டல் அமைப்பும் தகர்ந்து போகும்;. சந்தையே ஆணாதிகக் பாலியல் வக்கிரத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைக் கைவிட்டால் சூரண்டுவதைக் கைவிட்டதாக அர்த்தம்;. எனவே, மூதலாளித்துவச் சந்தைப்டுத்தலைத் தகர்க்காமல் பண்ணுபாலியல் ரீதியில் விளம்பரம் செய்யப்படுவதைத் தடுக்கமுடியாது. ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்துறவாடும் இந்த ஆணாதிகம் தனிச் சொத்துரிமையின் நோக்கில், வறோபட்ட பொருளாதாரச் சமுதாயப் பண்பாட்டிலும் காலத்ததைத் தாண்டி, ஓரே போக்கில், ஓரே நிலையில், ஓரே நோக்கத்துக்காகப் பண்ணை அழகுப்டுத்துவது மூதல் அனதைதையும் பயன்படுத்தியது. இங்கு பண்ணு உடலியல் கிறுகளிலும் சரி, சிந்தனையிலும் சரி, செயலாற்றுவதிலும் சரி இந்த ஆணாதிக அமைப்புக்கு வளியில் சூதந் திரமாக இயங்க முடியாது.

பண்ணு, ஆணின் ஆணாதிகக் சரக்குப் பண்டமாக இச்சமூகத்தில் இயங்குகின்ற ஓர் இயந்திரம் மட்டுமே. பண்ணு அன்றும் ஆணின் சொத்துதான். இதற்குப் பொருத்தமாகச் சத்தியத்தின் நாயகனான அரிச்சந் திரன் தான் பெற்ற கடனாக் காகத் தனது மனவியை விற்கின்றான். மனவை ஆணை விற்க முடியுமா என்றால் இல்லை. மனவியைச் சத்தியத்தின் நாயகன் விற்பால் அதில் சத்தியம் இருப்பதில்லை ஆணின் தனிப்பட்ட சொத்துதானாகிறது. பொருளைச் சிறையாடுவது, பறிப்பது, சூரண்டுவது, சொத்துச் சேர்ப்பது போன்றன இச்சத்தியத்தின் குறிக் கோளில் அடங்கும். அந்தவகையில் பண்ணை விற்பது, வாங்குவது, பண்டமாகச் சந்தையில் விடுவது என எதையும் செய்யக் கட்டிய நிலை என்பது ஆணாதிகக் சத்தியத்துக்குப் புறம்பானவையல்ல.

பண்ணு பொருளியல் பண்டம் தான் என்பதை அன்று மூதல் இன்று வரை ஆணாதிகத் தனிச் சொத்துரிமை நியாயப்படுத்தி, அமால் செய்து வருகின்றது. அரிச்சந் திர மயானகாண்டம் எந்தக் கட்டத்திலும் சந்திரமதியை விற்பதைக் கண்டிக்கவில்லை. அதற்காகக் கேட்போர் கட்டடங்களில் சோகத்ததை, கண்ணீர் வரவழகைக் கவில்லை. மாறாக, இடையில் பறையனாகிய நிகழ்வை மட்டுமே சோகமாகக் கருதியது. வாழ்க்கை முழுவதையும் பார்ப்பனியம் கவேலப்படுத்தியுள்ள பறையனான அந்த மக்களை இட்டு ஒருக்காலும் கண்ணீர் வடித்ததில்லை. சத்தியம், ஜனநாயகம் என்பன ஆணாதிகத் தனிச் சொத்துரிமையில் ஏற்படும் பாதிப்புகள் மீ தகோரப்பட்டன. இவதான் எல்லா மார்க்சிய எதிர்ப்பு, ஆணாதிகக் கோட்பாட்டாளர்களின் சத்தியமாகவும், நீதியாகவும், ஜனநாயகமாகவும் உள்ளது. இது இன்றுவரை எதார்த்தமாகவும், வக்கிரமாகவும் உள்ளது.

இந்த இந்துப் புராணங்கள் இன்று மீண்டும் முன்னணிக்குக் கொண்டுவரப்படும் நிலையில், இராமனின் ஆணாதிக் கக் கற்பு நோக்கு சீ தயை இழிவுபடுத்திய வக்கிரத்தைப் பார்ப்போம். ஒரு வண்ணான் சந்தகேபட்டதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இறை அவதாரமாகக் கருதப்படும் இந்து நாயகன் இராமன், தனது மனைவி சீ தயை, ஐந்து மாதக் கர்ப்பினியாக இருந்தபோதும் காட்டுக்குத் துரத்திவிட்டான். பணைகள் தம் மீ தான ஆணாதிக் கக் சந்தகேததை, சாதியச் சமீகத்தில் இழிவாக்கப்பட்ட சாதி, ஆணைகளுக்கு ஏற்படாத பார்த்துக் கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதாவது சாதிப் பிளவதை தாண்டி அபிநிலைச் சாதி ஆணைகள், உயர் சாதிப் பணைகளின் ஒழுகத்தின் மீது களேவி எழுப்பவும் கண்காணிக்கவும் உரிமைபெற்று இருப்பதை இது நிறுவுகின்றது. வண்ணானின் வார்த்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இராமன் சீ தை மீ தான சந்தகேததைக் கொண்டு தண்டிக்கவும் உரிமையை விளக்கமின்றி அமூலபடுத்த ஆணாதிக் க ஒழுக்கம் கோரியது, கோருகின்றது. இறை அவதாரம் பெற்ற இராமனாகப் புராணங்கள் புளுகியபோதும், இராவணன் இடம் இருந்து சீ தயை மீட்டப்போது, (முரண்பட்ட பல வரலாற்றுக் கதைகள் இருந்தபோதும்) சீ தை தனது கற்பை நிலைநாட்டத் தீ மிதித்து ஆணாதிக் க ஒழுக்கத்தை நிறுவ வேண்டி ஏற்பட்டது.

இன்று இராமன் பெயரில் நிகழும் படுகொலைகள், கற்பழிப்புகள் பின்னாலான ஆணாதிக் க ஒழுக்கத்தை, அன்றே சொந்த மனைவி மீது நடத்தப்பட்டதை, கற்பின் ஒழுக்கத்தின் பின் நியாயப்படுத்தப்பட்டது. இறைவன் என்று கிறிஸ்தும் பார்ப்பனிய இந்துக் கடவுளான இராமன் ஒரு ஆணாதிக் கவாதியாகவும், சந்தகேத்தின் ஜென்மமாகவும் இருப்பதை, பண்ணை நாயைப்போல் போடுதடியாக நடத்துவதை எப்படி ஜனநாயகவாதிகள் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியும்; . இராம ஜென்ம பிமிசாரந்த இந்துமதப் பார்ப்பன ஆட்சியாளர்களின் அதிகாரத்தில், இந்துச் சட்டக் கோவை உருவாக்கப்படின் பணைபெற்று இருந்த உரிமைகள் எல்லாம் இராமன் பெயரால் அடக்கப்படும் என்பது தட்டைத் தெளிவானது.

பஞ்சபாண்டவர்களின் ஓரே மனைவியான திரௌபதி தனது ஐந்து புருசனுக்கும் வெளியில் இன்னுமொரு ஆணை விரும்புவதாகக் கிறியப்போது, இதனை ஆணாதிக் கம் தமது விபச்சார நிலையில் நியாயப்படுத்தியது. இன்று பண்ணியம் பசேம ஆணாதிக் கப் பண்ணியவாதிகள் பலதாரமுறையைத் தாமே எடுத்து நியாயப்படுத்துவதும், வாழ்வதும் இதன் போக்கில்தான். அதாவது சமுதாயத்தில் இருக்கக் கிறிய ஆணாதிக் கப் பலதாரமுறையை இப்பண்ணியவாதிகள் தமக்கும் விரிவுபடுத்தும் பண்பாட்டில் ஆணாதிக் கமயமாகின்றனர்.

வரமையுறையற்ற ஆணாதிக்கப் புணர்ச்சியை ஆணுக்கு மட்டும் அல்ல பண்ணைக்கும் உண்டு என்ற கோரிக்கையின் பின், இது இன்று ஏகாதிபத்தியப் பண்பாடாகின்றது. அதாவது எல்லகைடந்த ஏகாதிபத்தியத் தலையீடு, கைப்பற்றல், அனுபவித்தலையே; பண்ணை - ஆணை மீது செய்யும் ஆணாதிக்க உரிமை ஏகாதிபத்தியப் பண்ணையமாகின்றது. இந்த வகையில் பண்ணைக் குடித்தல், புகைத்தல், பலதார விபச்சாரம் போன்ற ஆணாதிக்கக் கட்டுகளில் இருந்து இரவல் வாங்கி உரிமையாகின்றாள். இதுபோன்ற கோரிக்கைகள் ஆணாதிக்கம் தனக்காக வதைத்து இருப்பதும், நியாயப் படுத்துவதும், பண்ணை ஜனநாயகக் கோரிக்கையாகி விடுவதில்லை. மாறாக ஆணாதிக்கமயமாதலாகும். ஆணை மனித விரோதச் செயல்களைப் பண்ணை இரவல் வாங்க மனை வகைக்கும் பண்ணையம் ஆணாதிக்கமாகும்; இதற்கு எதிராக ஆணாதிக்க ஒழுக்கக் கட்டுகளை எதிர்த்து பண்ணை போராட வேண்டுமே ஒழிய அதைக் கோரி போராடுவது கட்டாது.

பண்ணை கற்பனைப் போற்றும் இந்து தர்மக் கதைகளை ஒட்டி கண்ணகி பாண்டிய மன்னரிடம் கற்றியவற்றைப் பார்ப்போம்.

1. காட்டுக்குச் சினை அழகிய பண்ணை ஒருவன் உடலுறவு கொள்கின்றான். பின்னால் அந்த ஆண் அப்பண்ணைத் திரியாது என மறுக்கின்றான். பின்னால் இறவைவை வண்டியப்போது அவள் உறவு செய்து குடிசையும், அருகில் இருந்த மரமும் சாட்சி சொன்ன பின்பே அவளை அவன் ஏற்றுக் கொள்கின்றான். இதனால் இவள் பத்தினி.
2. இரண்டு பணிகள் ஆற்றங்கரையில் மண்பொம்மையை செய்து விளையாடினர். ஒரு பண்ணைப் பார்த்து, மண்பொம்மையை அவள் கணவன் என்று மற்ற பண்ணைக் கற்றியதால், அப்பொம்மையை வளம் அடிக் காது பாதுகாத்தாள். எனவே அவள் பத்தினி.
3. கரிகால்ச் சோழனுடைய மகளின் புருஷனை ஆற்றுவளம் அடித்துச் செல்ல, அவள் கடலிடம் முறையிட்டது திருப்பிப் பெற்றாள் என்பதால் பத்தினியாகின்றாள்.
4. பண்ணை ஒருத்தியைக் கணவன் விட்டுச் சினை நிலையில் கல்லாகி கடற்கரையில் கணவனைப் பார்த்து கிடந்தாள். கணவன் வந்தவாடம் மீள் உருவம் பெற்று வீடு வந்தாள். எனவே இவள் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

Written by பி.இரயாகரன்

5. பணை ஓரூத்தியை ஆண விட்டுச் சனெற நிலயில், வறே ஓரூவன் அவளை உற்றுப் பார்த்தால், அவள் தன் முகத்தகைக் கரங்கு முகமாகக் கிக் கொண்டுவாழ்ந்தாள். கணவன் வந்தபின் அவள் பழையபடி மாறியதால் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

6. ஓரூத்தியின் மாற்றாள் கழந்தை கிணற்றில் தவறி விழ்ந்துவிட, தன் கழந்தையையும் கிணற்றில் போட்டு, பின் வளெவர வணைபிப் பற்றதால் இவள் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

7. இரண்டு தோழிகள் விளையாடும்போது, நீ மகளும் நான் மகனும் பற்றால் அவர்கள் இருவரும் கணவனும் மனவையாக இருப்பர் எனக்கறி விளையாடினராம்;. இதைப் பின் அப்பணை தனது மகளிடம் கறி அவள் தோழியின் மகனுக்கு மனவையானதால் கற்புள்ள பத்தினியாகின்றாள்.

கற்பு பற்றி இந்த ஆணாதிக் கக் கறிருகளைக் கறிய கண்ணகி, பாண்டியனை அழிக் கின்றாள். இவகைள் எதை எமக்கு விளக்குகின்றன. பணை மீ தான அன்றயை ஆணாதிக் கக் காட்டுமிராண்டித்தனத்தகைக் காட்டுகின்றன. இன்று இதன் போக்குகள் சில வறேபாட்டுடன் இருப்பது காணமுடியும்.

இன்று ஓரூ பணைணின் நம்பிக்கையை, காதலைப் பாலியல் தவேகைக்குப் பயன்படுத்தி பின் கவிடுவது எதார்த்தமாக உள்ளது. பணை காதல் செய்யும்போது தற்காப்பு நிலையிலும், ஆணை தாக்குதல் நிலையிலும் எப்போதும் அணுகுகின்றனர். பணைகள் மீ தான ஆணை பாலியல் நடத்தகைள் பணைணை அனுபவித்தபின் துப்பிவிடத் தயாரான தன்மையில் இருப்பதைப் பொதுவாகக் காணமுடியும்;. கருத்தரிப்பு ஏற்படாதவரை, இவரை பகிரங்கமாகச் சமிக் கத்துக்குத் திரியவராத வரை, இந்த உறவு சூதந் திரமாக நீ டிக்கின்றது. கருத்தரிப்பு ஆணை மறுப்புக்குச் சமுதாய அடையாளமாகின்றது. அதாவரை சூதந் திரமான காதல் என்பது, பாலியல் அனுபவிப்புவரை எல்லைப்படுகின்றது. இன்று கருஅழிப்பு என்பது இதனால் பரெகுவதும், ஆணை - பணைணை ஏமாற்றுவதும் காணமுடியும். பின்னால் ஏமாற்றியவனையே கட்டாயத்தின் பரேல் கட்டிவைப்பதும் நிகழ்வாக உள்ளது. இதுதான் கற்புழிப்புகளின் மீ தான பொது வடிவமாக உள்ளது. இது மட்டும் தான அப்பணைணின் நிம்மதியான சமிக் க அங்கீ காரமாகவும், திரும்ணமாகவும் இருக்கின்றது.

புராணங்கள் ஊடாகக் கற்பு பற்றிய ஆணாதிக் க ஓழுக்கவியல் கோட்பாடுகள் நடமைமுறை வடிவமாக வரும் போது, மணற் பொம்மைகளும், நின்வைகளும் நிறவைறோத கற்பனை வாழ்க்கைகளும் நிறைந்ததே பெண்களின் கண்ணீர் வாழ்க்கை. மணற் பொம்மைக்கே கணவனுக்குரிய அந்தஸ்தைக் கோரி பெண்ணை மண்பியிடவதை ஆணாதிக் கம், ஆணின் எல்லையில்லாத வக்கிரச் சூதந் திரத்தைப் பெண்மீது நிறுவியதை இது காட்டுகின்றது. இதையொட்டியே பெண் வழிபாட்டு முறைகள் கட்ட உருவாக் கப்பட்டன. அதாவது வறும் கற் சிலைக்கு அர்த்தமற்ற கடவுள் விசுவாசத்தை எப்படி சமீகம் கொடுக்கிறதோ, அதையே கணவன் விடயத்தில் பெண்ணை அனுசரிக்கக் கோரியது. மணல், கல் என எதிலும் இதை விட்டுவகை கவில்லை. இதற்கு இசைவாக ஆணாதிக் கப் பழமொழிகளையும் சமீகம் உருவாக் கிக் கொண்டது. "கல்லானாலும் கணவன் பல்லானாலும் புரூஷன்" என்று கற்றியே பெண்ணை ஆணின் அடிமையாகச் சவேகம் செய்யும்படி நிர்ப்பந்தித்தது. பெண்ணின் பாலியல் உணர்ச்சியைக் கட்டுப்படுத்திய சமீகம், பெண்ணின் உணர்வதை தடுக்க, கல்லாலான கணவன்கை கட்டிக் கட்டியழவதை தது. கூடும்பத்தின் அதிகாரம் பெண்ணின் சூதந் திரத்தை மறக்கும் எல்லா நிலையிலும் பெண்ணுக்குப் போலியான பொம்மைக் கணவனையோ, வறோ மற்றோ (வழிபாட்டு.. போன்றன) பரிசளித்தது, துயரத்தில் தள்ளிவிடுகிறது சமீகம்.

கணவனை இழந்த பெண் தனது வாழ்க்கையை, இயற்கை உணர்வுகளைச் சூதந் திரமாகத் தீர்க்க முடியாத ஆணாதிக் கச் சமீகத்தில் பெண், கணவனை நினதைது உருக்கக் கோரியது. அவன் வருவான் என்று காத்தது இருக்க அல்லது அதை நினதைது இலயித்திருக்கக் கோரியது. இல்லாதது போனால், அப்பெண்ணின் அழகைச் சிதையவிட்டு வாழ அல்லது ஆண்டே, பெண்ணின் அழகைச் சிததைது அலங்கோலப்படுத்தி ஆணாதிக் க ஓழுக்கத்தலை நிலைநிறுத்தினர். இதை நிலைநிறுத்த வீட்டில் பெண்ணைப் பட்டி சிறவைதை தனர் அல்லது காவலுக்கு ஆள் வதை தனர். இதன்மீதான சந்தகேத்தைப் போக்க அடித்து நொறுக்கி மிதிப்பது ஓழுக்கக் காப்பாகியது. இப்படி அன்றும் சரி, இன்றும் சரி ஆணாதிக் க நிகழ்வுகள் எதார்த்தமாக நவீனப்பட்டு உள்ளது. அன்றும் ஒரு பெண்ணின் முகத்தகைக் கணவன் அலங்கோலப்படுத்தியும், பெண்ணை வீட்டில் அடதைதுக் கல்லாக இருக்கச் செய்து அன்றும் சரி, இன்றும் சரி ஆணாதிக் கப் பாலியல் ஓழுக்கக் கோட்பாடுகள் நிறுவப்பட்டன. ஆணின் இயல்பான சந்தகேக் குணம், பாலியலில் ஒருதலைபட்சமான ஆணின் நுகர்வு, பெண்ணை அதே நோக்கோடுச் சந்தகேக் கின்றது. பெண் எப்படி மௌனமாகப் பாலியல் பார்த்தியின்றி வாழமுடிகின்றது என்ற கேள்வி, ஆணின் சந்தகேத்தை நியாயப்படுத்துகின்றது. இதனால் பெண்ணை அலங்கோலப்படுத்துவது, துன்புறுத்துவது ஆணாதிக் கச் சந்தகேப் பண்பாட்கின்றது.

பெண் எப்போதும் கல்லாகவும், கருங்காகவும் இருக்க மாற்றப்பட்டாள். அவளின் கடமைகள் ஓழுக்குபடுத்தப்பட்டன. அதை மீறுவது கூற்றமாகக் காணப்பட்டது. மாற்றாளர் கூழந்ததை தவறி விழும்பது விட்டதால், கடமை தவறிய மனவையாக இருப்பதைத் தடுக்க தன் கூழந்ததையையே அவள் கிணற்றில் போடும் அளவுக்குக் கடமை, கட்டுப்பாடு, கற்பு பெண்ணை மிரட்டியது. கடமையைச் செய்யாது என்ன செய்யாய்?

யாருடன் காலவினாய்? என்ற சந்தகேங்களை எதிர் கொண்டதால், அவள் தன் கழந்தையையும் காலலத் துணிந்தாள், துணிகின்றாள்.

மறுதளத்தில் இன்று வரநீ பிக்கும் கழந்தைத் திருமணம் அன்று கழந்தை பிறக்கும் முன்பே தீர்மானகரமாகியது. இது பண்ணின் கற்புக்கான எடுத்துக் காட்டுப் பண்பாடாக விளக்கியது. இன்று பண்கள் கருவில் உள்ள கழந்தையைப் பெறுவது அல்லது அழிப்பது பண்ணின் உரிமை என்ற ஆணாதிக்கப் பண்ணியக் கோட்பாட்டைப் போல், அன்று பண்கள் திருமணத்துக்கு முன்பே கழந்தை மீ தான வாழ்க்கையை யாருடன் என்று, தீர்மானிக்கும் ஆணாதிக்க உரிமையைக் கொண்ட பண்பாட்டைக் கட்டிப் பாதுகாத்தாள். இன்று கருவில் வதைத்தே கழந்தை உயிர் வாழ்வதைத் தீர்மானிக்க ஆணாதிக்கப் பண்பு விரும்புகின்றாள். இதன இன்று பண்ணின் உரிமை என்கின்றாள். அன்று அதைப் பண்பாடு, கலாச்சாரம் என்றாள்; அன்று கருவூறும் முன்பே பிறக்க போகும் கழந்தை யாருடன் வாழ்வது என்பதைத் தீர்மானித்தாள். இதுதான் புத்தினி பண்ணின் கற்புக்க கோட்பாடாகும். இதுவே இன்று ஆணாதிக்கப் பண்ணியமாகும்.

இன்று பண்ணை இழுத்துச் செல்லும் அதிகார வர்க்கம் பண்ணின் உடலை அனுபவிக் கச் சூதந் திரமாகின்றது. ஆணாதிக்கச் சூதந் திர, ஜனநாயகத்திடமிருந்து பண்ணைக் காப்பாற்ற எந்தக் கடவூளும் வந்துவிடுவதில்லை. துரியோதனர்கள் உட்ப்பைப் பிடுங்கியபோது எந்தக் கிருஷ்ணனும் வருவதில்லை. அவள் கற்பு இழந்தவளாகத் துற்றப் படுகின்றாள். ஏனெனின் அவள், இந்தச் சூதந் திரமான சூறையாடும் தனிச் சொத்துரிமை சட்ட அமையவில்லை, எனவே, பண்ணைக் கற்புதிக் கும் உரிமை அந்த ஆணாதிக்க வர்க்கத்தின் உரிமையாகும்; இதுதான் இந்தச் சமீகத்தின், புத்தினியின் கற்புத் தனமாகும்; இதையே கணவனும் ஏற்று, பண்ணைச் சமீகத்திலிருந்து கவேலப் படுத்தி சித்ரவதை செய்கின்றான்.

இதற்கு மறுபுறத்தில், பண்ணை உரிந்துவிடுவது பண்பாடாகின்றது. இந்த உரியும் நடத்தை புதிய கலையாகின்றது. விளம்பரங்கள் முதல் பிஸ்கோவரை பண்ணின் உட்ப்பைப் பிடுங்கி உரிவது, பண்ணின் சூதந் திரத் தாகமாகின்றது. உதாரணமாகப் பண்ணை, மலம் துடக்கம் ப்பேப் பர் மலம் நிர்வணமான பண்ணை, சூற்றிலும் கட்டற்ற சூதந் திரமான பிஸ்கோவில் நிறுத்தும் போது, சம்பயினின் உள்ளிருக்கும் காற்று அழுத்தத்தைக் கொண்ட பலர் சேர்ந்து மதுவினால்; பண்ணை ஈரமாகி நிர்வாணமாகும் நவீன துரியோதனர்கள், கட்டற்ற, சூதந் திர நீதி மல்தனத்தலை விரயமாக, புதிய மல்தனம் குவிகின்றது. உழக்கம் வர்க்கத்தைச் சூரண்பிக்க குவிகும் மல்தனத்தில், தனது பங்கை மல்தனத்துக்கு வளியில் ஆணாதிக்க ஆபாசத்தைச் சூதந் திரமாகப் பொழுது போக்கும், சூதந் திரமாகக் கிறுக்குத் தனம் பண்ணும் பல ஆயிரம் மாடல்களாகப் பண்ணை விபச்சார எல்லக்கைகள்

நிர்வாணப் படுதற்கு கின்றது. இது நவீனப் பண்பாடாக வருவதும், பண்ணியம் இதற்குள் கோட்பாடாகச் சிதவைதையும் அவர்களின் கோரிக்கைகளை மலேமும் நிர்வாணப் படுதற்கு கின்றது.

இன்று கற்பும் காதலும் தன்னளவில் விபச்சாரத்தகை கோருகின்றது. சகுந்தலையின் தந்தையாகிய விசுவாமிதீரன் முனிவர் களும் கே முனிவர். இந்த முனிவர் மனேகமை து காதல் செய்கின்றார். இந்த மனேகையார்? அவள் தயெ வக் கன்னிகை. தயெ வக் கன்னிகை என்பவர்கள் (தவேதாசிகள்) விபச்சாரிகள். விபச்சாரிகளுடன் உடல் உறவு கொண்ட முனி அதை நியாயப் படுத்த, அவர்கள் தவத்தகை குழப்ப முயன்றதாகக் கிறியதே தன்னைய நியாயப் படுத்த முடிந்தது. இந்த முனியின் மகள் சகுந்தலையைத் துஷ்யந்தன் காதல் கொண்ட இச்சயைத் தீர்த்தான். இந்த இச்சதை தீர்த்தவாடன் அவனுக்கு அந்த உறவு மறந்து போய் விட்டதாம். எப்படி இருக்கிறது அந்தக் கால ஆளும் வரக்கங்களிந்தும், கடவுள் எடுபிடிகளினதும்; ஒழுக்கம்? இந்த ஒழுக்கம் ஆணாதிக் கப் பாலியல் தவேகைக் குச்சார்பாகக் கடவுளையுள்ளடக்கி, நியாயப் படுதற்குகிறது. ஆண், பண்ணை அனுபவிக் ககாதல், மனவை, விபச்சாரி என்று எத்தனை வடிவங்கள். அதேபோல் அனதைதும் ஆணின் தவேயைப் பரித்தி செய்ய தயெ வக் கன்னிகைகளானாலும், பண்ணை பாலியல் நோக்கில் பயன்பாட்டுப் பொருள்தான்.

இதிலிருந்து வீட்டுவலைக்காரிக் கும், விபச்சாரிக் கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடும் அனுசரிக் ககோருகின்றது, வழக்கில் உள்ள பழமொழி ஒன்று "காதல் கிழத்தி வாழ்க்கைக்கு உதவாள்", "வாழ்க்கை கிளத்தி காதலுக்கு உதவாள்" என்று கிறப்படும் விளக்கங்கள் ஆணின் பலதாரமணத்தைய நியாயப் படுதற்குகின்றன. இதேபோல் பண்ணைக்கு ஆணாதிக் கம் உரிமை வழங்கிவிடவில்லை. அதாவது காதலுக்கு வாழ்க்கை மனவை உதவாள் என்பதன் மடிலம் அவளிடம் காதல் செய்ய எதுவாமில்லை. அவள் கணவனுக்கும் அவனையே சூற்றியும் காதலுக்குப் பதில் வலைக்காரியாக வாழ்கின்றாள் என்பதையே இப்பழமொழி நிறுவுகின்றது. கணவனின் உண்மையான காதலி அவனின் விபச்சாரி அல்லது வபை பாட்டிதான் என்பதை நிறுவும் போது இருக்கும் இக்கூடும் ப அமபை பை எதற்குக் கட்டி அழவணேடும்? பண்ணை வலைக்காரியாக வாழ்க் கோருவதற்கு அப்பால் இருக்கும் இந்தக் கூடும் பம் பண்ணைக்கு வேறு எதையும் வழங்கி விடவில்லை.

அதேநேரம் வீட்டு வலைக்காரியாகிய மனவையையே முன்னின்று கணவன் கட்டிக் கொடுக்க ஆணாதிக் க இந்து தர்மம் கோருகின்றது. அதாவது கடவுளின் தண்டனர்களான பார்ப்பனர்கள், பக்தர்கள் இடம் கட்டால், கட்டைபகைக் கொடுக்கும் படி இந்து தர்மம் கோரியது. இயற்பகை நாயனாரிடம் ஒரு பக்தன் பெயரில் சிவபெருமான் அவரின் மனவையையே பிச்சயைக்கக் கட்டாராம். உடனே மனவையையே அவர் கொடுத்தார். பண்ணை பற்றாரர்கள் இததை தட்டிக் கட்டை, தனது பண்ணை பையைய

வெட்டிச் சாயத்தார். உடனே பரமசிவன் கட்ட உடனே கட்டிக் கொடுத்துக் கும், மனைவி மறுபேச்சு இன்றி விபச்சாரம் செய்ததற்கும் அங்கீகாரம் வழங்கி, அவரை மூத்தரப் பக்தன் ஆக்கி மோட்சத்துக்கு அழைத்துப் போனாராம் சிவன். இதப்போல் ஆழ்வார் வீட்டில் ஒரு பக்தன் சாப்பாட்டுக்குப் போனார். உணவு சமகைக் க உணவு இல்லாத நிலையில், கடையில் கடன் உதவி கேட்க, அவன் இவன் மனைவியைக் கேட்டான். இதற்கு அவன் பண்டாட்டியைப் படுக்க விட்டு விருந்து வதை தாராம்.

எவ்வளவு கவேலமான வகையில் பண்களைப் பக்தியின் பின்னால் படுக்கக் குப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இன்றும் கட்டிகள், பணக்காரக் கும் பல்கள் இப்படித்தான் பண்ணைப் பயன்படுத்துகின்றனர். கழந்தை மருந்தினி உயிருக்குப் போராடும் போதோ, மருந்து வாங்கக் காசு இல்லாதபோதோ, வறுமையில் உணவுக்குக் கையேந்தும் போதோ, வலையைத் தேடிப் பண அலையும் போதோ, உயர் அதிகாரி பண்ணின் உரிமையை மறுக்கும் போதோ ... படுக்கையில் பண்ணின் உடலைப் பகிரங்கமாகவே கோருகின்றது, உலகமயமாதல் பண்பாடு. அன்று நிலப்பிரபுத்துவப் பக்திப் பண்பாடு, பக்தியால் பண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்க கோரியது. அந்தளவுக்குப் பார்ப்பனியம் தனது சொந்தச் சதித் திட்டங்கள் மீலம் சமீகத்தின் உயர் அந்தஸ்தில் இருந்தபடி, பண்ணை அனுபவித்ததை இறப்பக்தியின் பின் நிகழ்த்தியது. பண்தனது சொந்தக் கருத்தை விட ஆணின் பண்டமாக, அவனின் விருப்புத்ததைப் பித்தி செய்யும் ஒரு ஜந்துவாக, வாழ்ந்ததைக் காட்டுகின்றது, காட்டுகின்றன. இது இன்று பணத்துக்கு முன்னால், பண்தொடர்ந்தும், ஆணின் பண்டமாகத் தொடர்வது பண்ணின் வரலாறாக உள்ளது.

ஆண்பலதார மணத்தில் சுகித்திருக்க பண்ணை அபிமயாக்கினான். இறை பூருஷணாகக் கருதப்படும் இராமனின் அப்பன் தசரதன், 60,000 மனைவிகளைக் கொண்டிருந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. இதுபோல் கிருஷ்ணன் ஆயிரக்கணக்கான கோபிகளூடன்; இருந்ததை இன்றும் வெட்கமின்றி, ரோஷமின்றி இரசித்துக் கேட்கின்றோம். இளம் கன்னிகள் தசரதன், கிருஷ்ணன் போன்றோர் முன் நடமாட முடியாத அவர்க்கு அவர்கள் மோசமான ஆணாதிக் கவறியர்களாகத் திரிந்தனர். பண்களைத் தமது அந்தப்புரத்தில் சிறவைத்தது, வக்கிரங்களை அரங்கேற்றிய வரலாற்றுப் போக்கில் தான் பண்கள் தமக்குள்ளும், ஆண்கள் தமக்குள்ளும் இயற்கைக் குப்புறம்பான பாலியல் நடத்தையை, ஆணாதிக் கவழியில் கயாண்டதன் மீலம் அவர்கள் தமது பாலியல் உணர்ச்சியைத் தீர்த்தனர். பண்கள், ஆண்கள் பால் வறோபாபின்றி ஆணாதிக் க ஓடுக் கமுறையால் தமது பாலியல் தேவையை ஒருதார மணத்தில் பித்தி செய்ய முடியாது போன நிலையில், கட்டமாக ஆண் - பண்தனித்து விடப்பட்ட நிலையில் ஓரினச்சேர்க்கை அவர்களின் தவிர்க்க முடியாத ஆணாதிக் க நிலையாகியது.

இயற்கையின் பாலியல் தீர்வு மறுத்து, ஆணாதிக் கச் சமுதாயத்துக்கயேரிய பாலியல் தீர்வு, மனிதனின் பாலியல் வரலாறாகக் கொள்ளும் எல்லா நிலையிலும் ஓரினச் சரேக்கை அங்கீகாரத்தகைக் கொடுக்கின்றது. இன்று கிடகைக்கும் அங்கீகாரமும் போராட்டமும் இயற்கையின் பாலியல் தரேவில் இருந்து அல்ல, மாறாகச் செயற்கையான ஆணாதிக் கப் பாலியல் விளைவால், அதற்குள் கோரப்படுபவதான. இது மனித வரலாற்றை இயற்கையின் வரலாற்றுக்குப் பதில் ப+மியின் வரலாறாக இன்று காட்டுவதற்கு ஒப்பானது. அதாவது இயற்கையின் அனதைத்தையும் உள்ளடக்கிய வரலாற்றை மறுத்து, மனிதனின் மிகக் குறுகிய வரலாற்றை இயற்கை வரலாறு ஆக்கிய தனிச் சொத்துரிமையோல், ஆணாதிக் கப் பாலியல் வரலாறு இயற்கையை மறுத்த பாலியலில் கோருகின்றது. இது ஓரினச் சரேக்கை மூதல் கட்டட்குக் கலவிவரை அனதைத்தையும் மனிதனின் இயற்கை வரலாறாக மாற்றக் கோருகின்றது. பண்ணின் போராட்டத்தை ஆணாதிக் கம் இதற்குள் வரையறுக்கின்றது. இததைத்தான் தீ விரவாதமாகக் காட்ட முயல்கின்றது. இதனை ஜனநாயகமாக, தனிமனிதச் சூதந் திரமாக இயற்கையை மறுத்து நிறுவமுயல்கின்றது. தனிச் சொத்துரிமையின் தனிமனித ஜனநாயகம், அனதைத்து சமிக் கத்தின் பொதுஇயக் கமாக உள்ள நிலையில், இது அங்கீகாரத்தகை எதிர்ப்பின்றி அராஜக வழியில் பறுகின்றது, கோருகின்றது.

பண்கள் மீது பற்றோரால் கையாளப்படும் ஆணாதிக் க அதிகாரம் என்பது, மிருகப் பண்ணைகளை வதை திருந்த கடந்தகால, நிகழ்கால மனித வரலாற்று வடிவத்துக்கு ஒப்பானது. இந்தப் பண்ணை வளர்ப்பு முறையினால், பண்களுக்கு இடையில் தவிர்க்கமுடியாத, இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் நடத்தகைகள் வளர்ச்சிபற்றின. இதுபோல் நிரந்தர இராணுவங்கள், கட்டாய உழைப்பு, சிறகைகள் ஆண்களின் புதியவகையிலான பாலியல் நடத்தகையைக் கோரியது. இதனைவிட ஆண் - பண்ணைக் கிடையிலான பாலியல் நெருக்கடிகள், இயல்பான புறத்தடகைகள், அகத்தடகைகள் போன்றன, மலேமும் இயற்கையை மறுத்த புணர்ச்சி வடிவங்களதைத் தரேந்தடுத்து, அடகை கலமாவது சமிக் க விளைவாகியது. இது சமிக் கத்தில் காணப்படும் ஆண் - பண்ணை பிளவுக்குள், மலேமும் பாலியல் நடத்தகைகளைத் தீ விரமாக, புதியவடிவில், புதிதானவற்றை இந்தச் சமிக் கப் பொருளாதார, வர்க்க, பண்பாட்டு எல்லைக்குள் தறேற்றுவித்தது.

பண்ணைக்கு ஒருதாரமணம் நிபந்தனையாக மாற்றப்பட்ட நிலையில், பண்ணை சந்தித்த பாலியல் நெருக்கடிக் குத் தீர்வு மறுக்கப்பட்டது. விவாகரத்து, சூயமான திரிவு, கற்புக் கோட்பாடுகள் போன்றனவற்றைப் பண்ணைக்கு மறுத்து, ஒருதாரமணத்தை வன்முறையாக ஆணாதிக் கம் திணித்தது. இங்கும் இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் தரேவு, பண்ணைக்கு மட்டும் திணிக் கப்பட்ட ஒருதாரமணத்தின் விளைவாக இருந்தது. ஆணைக்குப் பலதாரமணத்தை ஏற்றுக் கொண்டதன் மிலம், இயற்கையைச் சார்ந்து மட்டும் பாலியலைத் தரேந்துவிடவில்லை. மாறாகச் சமுதாயத்தைப் பண்ணை உள்ளடக்கி, அடக்கியாள இருந்த நிபந்தனைகள், அவனுக்கு இயற்கைக்குப் புறம்பான பாலியல் தரேவை விதியாக் கியது.

இந்து சமயத்தில் மூர்க்கள் போன்ற கடவுள்கள் இரண்டு பண்பாட்டிற்காக இரூபத்தை இன்று வரையறுக்காத சமீகம், பண்ணைக்கு அப்படி ஒரு நிலை ஏற்படுவதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இது எதார்த்த மனித வாழ்வில் வட்டுமுகப் பக்கங்களாக இன்று உள்ளது. அதே நேரம் கற்பு கோட்பாடுகள் பண்பு பலத்தை ஓட்டி மாறுதல் அடையின்றன. வழக்கில் உள்ள ஒரு கற்று ஒன்று, "பத்து பணத்துக்கு மிஞ்சின பதிவிரதை இல்லலை" என்றும், இடம் கிடத்தை எந்தப் பண்ணைப் பதிவிரதையாய் இருக்க முடியாதென்றும் "32 தர்மச் சாத திரம் கற்றுக்கின்றது. இயற்கையில் ஆண் - பண்ணை விருப்பங்கள், தரேவர்கள் இந்தச் சமீகத்தின் எல்லைக்குள், அதன் ஆதிக்கத்துக்குள் இருப்பவதான. இப்போது இருக்கும் ஒழுகும் அதன் மூரண்பட்ட ஜனநாயக விரோதத் தன்மையால் ஒழுகக்கூடக் கொண்டு. இதனுடன் மற்றைய ஒழுக்கமான தனிச்சொத்துரிமையைப் பாதுகாக்கும் பணம், நிபந்தனையின்றி ஒழுகக்கூடக் கொண்டு. இரண்டு ஒழுகக்கூடுகள் பற்றி ஏங்கல் கற்றுயது போல், அதாவது கணிதத்தில் இரண்டு எதிர்மறைகளின் பெருக்கம் நேராவதுபோல், இரண்டு ஒழுகக்கூடுகள் ஒழுக்கமாகின்றன.

பணமும், ஜனநாயக விரோதமும் ஒன்று சேர்ந்த எல்லாப் போக்கிலும் அவைமறு ஒழுக்கமாகப் புதுவிளக்கம் காண்கின்றன. வரலாறு மூழ்க்க ஒழுக்கக்கூடுகள் தொடர்ச்சியாக நேராகி ஒழுக்கமாக வந்த நிலையில் தான், பணமும், ஜனநாயக விரோதமும் புதிய ஒழுக்கமாகின்றது. இன்று வரலாற்றில், பணத்தின் வலிமை மரபான நிலப்பிரபுத்துவ ஆணாதிக் ஒழுக்கத்ததைத் தகர்த்துள்ளது. மூதலாளித்துவத்தைத் தொடர்ந்து ஏகாதிபத்திய வளர்ச்சியில், பணமும் தனிச்சொத்துரிமையின் தனிமனித ஜனநாயகத்தின் ஒழுக்கமும் சமீகத்துக்கான எதிர்மறை ஒழுக்கக்கூடுகள் உள்ள அதே நேரம், இவ்விரண்டும் இணைந்து நேராகி புதிய ஒழுக்கப் பண்பாட்டை உருவாக்கின்றன. இந்த ஒழுக்கக்கூடு ஆண், பண்ணை விடுவித்ததாக, தனிச்சொத்துரிமையின் ஜனநாயகத்தால் பிச்சிமொழுகப்பட்டபோது, இதைப் பண்ணையமாக மூன்வதைப்பதும், கோருவதும் அதிகரிக்கின்றது.

இந்தப் போக்கு கடந்த நிலப்பிரபுத்துவ வரலாற்றில் பணத்தை வதைத்திருந்தவர்களின் அந்தரங்கமான, அந்தப்புர நடத்தையின் ஒழுக்கமாக இருந்தது. பணம் கற்பனை அந்தப்புரத்தில் இல்லாததாக கியது. ஆனால், சமீகத்தில் அது கற்பாகவே நீடித்தது. இன்று அந்தப் பணம் கற்பனைச் சமீகத்தளத்தில் மறுதலிக்கின்றது. பணத்தின் சூதந்திர எல்லை விரிவடையின்ற போது அதற்கே உரியவகையில், அதற்கு உட்பட்ட சமீக நடத்தையைச் சூதந்திரமாக மாற்றுகின்றது. இந்த மாற்றம் சமீகத்தின் சூதந்திரமல்ல. மாறாகப் பணத்தின் சூதந்திரமாகின்றது. இதனை வதைத்திருப்பவரின் சூதந்திரமாக எல்லைப்படுகின்றது. இதைப் பாதுகாக்க, இதனைச் சமீகச் சூதந்திரம் என்று திரிக் கப்படுகின்றது. இது பண்ணை கற்பனை மறுக்கின்றது. பண்பணத்தின் மூன்வறும் பண்பு தான் என்பதாக இனம் காட்டுகின்றது. அதாவது மனித உழைப்பை

Written by பி.இரயாகரன்

-

இயந்திரங்கள் தனது பாகத்தின் ஒரு உறுப்பாகக் கியது போல், பணம் பண்ணின் நிலையைத் தனக்குள் ஆணாதிக் கம் சார்ந்த அங்கமாகக் கியது. பணம் சூதந்திரமாகப் பாலியலில், விபச்சாரத்தில் ஈடுபட, மலதனம் தனது இரகசியத் தளத்தில் இருந்து இன்று பகிரங்கத் தளத்தில் பண்பாடாகின்றது.

மனித உழைப்பு இயந்திரத்தின் முன் சமீக மதிப்பிழந்து, உதிரிப்பாகமாகிச் சீரழிந்த வரலாறு போல், தனிச்சொத்துரிமையின் உச்சத்தில் உருவான அதன் சூதந்திரத்தில், பாலியல் விபச்சாரத்தைப் பொது அங்கமாகக் கி வருகின்றது. பணம் முன்பை விட தனிச்சொத்துரிமையின் ஆதிக் கச் சூதந்திரத்தில் மலேமும் மதிப்பிழந்து போனாள், போகின்றாள். இந்துதர்மம் தனது ஏகாதிபத்திய விசுவாசக் கைக்கலித் தளத்தில், இராணுவ ஒழுங்கமைப்புக்குள் விபச்சாரத்தைத் தீவிரமாகக் க மத அடிப்படவைத்ததை முன்னிறுத்தி அதன் டாக ஒழுகக் கமாக்குகின்றனர்.